EUROOPA
KOMISJON

Brüssel, 27.9.2019
COM(2019) 433 final

KOMISJONI ARUANNE EUROOPA PARLAMENDILE JA NÕUKOGULE,

milles käsitletakse komisjonile antud delegeeritud õigusaktide vastuvõtmise õiguse kasutamist vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrusele (EL) nr 1305/2013 Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1698/2005, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrusele (EL) nr 1306/2013 ühise põllumajanduspoliitika rahastamise, haldamise ja seire kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 352/78, (EÜ) nr 165/94, (EÜ) nr 2799/98, (EÜ) nr 814/2000, (EÜ) nr 1290/2005 ja (EÜ) nr 485/2008, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrusele (EL) nr 1307/2013, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames toetuskavade alusel põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste eeskirjad ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 637/2008 ja (EÜ) nr 73/2009, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrusele (EL) nr 1308/2013, millega kehtestatakse põllumajandustoodete ühine turukorraldus ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 922/72, (EMÜ) nr 234/79, (EÜ) nr 1037/2001 ja (EÜ) nr 1234/2007

Sisukord

1. EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU 17. DETSEMBRI 2013. AASTA MÄÄRUS (EL) NR 1305/2013 EUROOPA MAAELU ARENGU PÕLLUMAJANDUSFONDIST (EAFRD) ANTAVATE MAAELU ARENGU TOETUSTE KOHTA JA MILLEGA TUNNISTATAKSE KEHTETUKS NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) NR 1698/2005 2

1.1. Sissejuhatus 2

1.2. Õiguslik alus 4

1.3. Delegeeritud volituste kasutamine 4

1.4. Järeldused 7

2. EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU 17. DETSEMBRI 2013. AASTA MÄÄRUS (EL) NR 1306/2013 ÜHISE PÕLLUMAJANDUSPOLIITIKA RAHASTAMISE, HALDAMISE JA SEIRE KOHTA NING MILLEGA TUNNISTATAKSE KEHTETUKS NÕUKOGU MÄÄRUSED (EMÜ) NR 352/78, (EÜ) NR 165/94, (EÜ) NR 2799/98, (E) NR 814/2000, (EÜ) NR 1290/2005 JA (EÜ) NR 485/2008 7

2.1. Sissejuhatus 7

2.2. Õiguslik alus 11

2.3. Delegeeritud volituste kasutamine 12

2.4. Järeldused 17

3. EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU 17. DETSEMBRI 2013. AASTA MÄÄRUS (EL) NR 1307/2013, MILLEGA KEHTESTATAKSE ÜHISE PÕLLUMAJANDUSPOLIITIKA RAAMES TOETUSKAVADE ALUSEL PÕLLUMAJANDUSTOOTJATELE MAKSTAVATE OTSETOETUSTE EESKIRJAD NING TUNNISTATAKSE KEHTETUKS NÕUKOGUMÄÄRUSED (EÜ) NR 637/2008 JA (EÜ) NR 73/2009 18

3.1. Sissejuhatus 18

3.2. Õiguslik alus 22

3.3. Delegeeritud volituste kasutamine 22

3.4. Järeldused 27

4. EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU 17. DETSEMBRI 2013. AASTA MÄÄRUS (EL) NR 1308/2013, MILLEGA KEHTESTATAKSE PÕLLUMAJANDUSTOODETE ÜHINE TURUKORRALDUS NING MILLEGA TUNNISTATAKSE KEHTETUKS NÕUKOGU MÄÄRUSED (EMÜ) NR 922/72, (EMÜ) NR 234/79, (EÜ) NR 1037/2001 JA EÜ) NR 1234/2007 27

4.1. Sissejuhatus 27

4.2. Õiguslik alus 29

4.3. Delegeeritud volituste kasutamine 30

4.4. Järeldused 42

1. EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU 17. DETSEMBRI 2013. AASTA MÄÄRUS (EL) NR 1305/2013 EUROOPA MAAELU ARENGU PÕLLUMAJANDUSFONDIST (EAFRD) ANTAVATE MAAELU ARENGU TOETUSTE KOHTA JA MILLEGA TUNNISTATAKSE KEHTETUKS NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) NR 1698/2005

1.1. Sissejuhatus

Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1305/2013[1] on kehtestatud eeskirjad, millega reguleeritakse maaelu arendamiseks antavat liidu toetust, mida rahastatakse Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist (edaspidi „EAFRD“) ja mis on sätestatud määrusega (EL) nr 1306/2013, ning sellega seoses täiendab see Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1303/2013[2].

Artikli 2 lõikega 3 on komisjonile antud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, millega kehtestatakse tingimused, mille kohaselt võib juriidilist isikut käsitada noore põllumajandustootjana, ning nähakse ette kutseoskuste omandamisega seotud ajapikendus.

Artikli 14 lõikega 5 on komisjonile antud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, milles käsitletakse põllu- ja metsamajandusettevõtete vahetuskava ja kõnealuste ettevõtete külastamise kestust ja sisu, tagamaks, et need oleksid selgelt eristatavad liidu muude programmide alusel võetavatest sarnastest meetmetest.

Artikli 16 lõikega 5 on komisjonile antud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, milles käsitletakse konkreetseid liidu kvaliteedikavasid, lõike 2 kohaselt toetust saada võivate tootjarühmade ja meetmeliikide tunnuseid, tingimuste kehtestamist, et hoida ära teatavate toodete diskrimineerimist, ja selliste tingimuste kehtestamist, mille alusel välistatakse kommertskaubamärkide toetamine.

Artikli 19 lõikega 8 on komisjonile antud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, milles sätestatakse äriplaanide minimaalne sisu ja kriteeriumid, mida liikmesriigid kasutavad lõikes 4 osutatud lävendite määramisel.

Artikli 22 lõikega 3 on komisjonile antud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, milles käsitletakse kõnealuse artikli lõikes 2 osutatud keskkonna miinimumnõuete määratlemist.

Artikli 28 lõikega 10 on komisjonile antud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, milles käsitletakse:

---

[1] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1305/2013 Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1698/2005 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 487).

[2] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1303/2013, millega kehtestatakse ühissätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi, Euroopa Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondi ning Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta, nähakse ette üldsätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi ja Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1083/2006 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 320).

(a) tingimusi, mida kohaldatakse kohustuste suhtes, mille eesmärk on loomakasvatust ekstensiivistada;
(b) tingimusi, mida kohaldatakse kohustuste suhtes, mille eesmärk on kasvatada põllumajanduse jaoks kadumisohus olevaid kohalikke tõuge või säilitada geneetilisest erosioonist ohustatud taimede geneetilisi ressursse, ning
(c) lõike 9 kohaste rahastamiskõlblike tegevuste kindlaksmääramist.

Artikli 28 lõikega 11, artikli 29 lõikega 6 ja artikli 30 lõikega 8 on komisjonile antud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte seoses põllumajanduse keskkonna- ja kliimameetme, mahepõllumajanduse ning Natura 2000 ja veepoliitika raamdirektiivi kohaste toetustega, milles sätestatakse kasutatav arvutusmeetod, et välistada määruse (EL) nr 1307/2013 artiklis 43 osutatud tavade topeltrahastamine.

Artikli 33 lõikega 4 on komisjonile antud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, milles käsitletakse selliste valdkondade kindlaksmääramist, kus loomade heaoluga seotud kohustused esitavad kõrgemaid nõudeid tootmismeetoditele, eesmärgiga tagada, et loomade heaoluga seotud kohustused vastaksid liidu üldpoliitikale selles valdkonnas.

Artikli 34 lõikega 5 on komisjonile antud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, milles käsitletakse sellise toetuse tingimustele vastavate tegevuste liike, mida antakse avalik-õiguslikele ja eraõiguslikele isikutele metsa geneetiliste ressursside säilitamiseks ja edendamiseks tegevuste kaudu, mis ei ole hõlmatud artikli 34 lõigetega 1, 2 ja 3.

Artikli 35 lõikega 10 on komisjonile antud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, milles käsitletakse toetuse saamise tingimustele vastavate katseprojektide, klastrite, võrgustike, lühikeste tarneahelate ja kohalike turgude tunnuste täpsustamist ning koostöötegevusele toetuse andmise tingimusi.

Artikli 36 lõikega 5 on komisjonile antud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, milles käsitletakse artikli 38 lõike 3 punktis b ja artikli 39 lõikes 4 osutatud ühisfondidele antavate kommertslaenude minimaalset ja maksimaalset kestust.

Artikli 45 lõikega 6 on komisjonile antud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, milles sätestatakse tingimused, mille kohaselt liisingulepingute ja kasutatud varustusega seotud muid kulusid võib käsitleda rahastamiskõlblike kuludena, ning määratakse kindlaks toetuse saamise tingimustele vastavad taastuvenergia infrastruktuuri liigid.

Artikli 47 lõikega 6 on komisjonile antud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, milles sätestatakse tingimused, mida kohaldatakse artiklites 28, 29, 33 ja 34 osutatud meetmetega seotud kohustuste muutmise või kohandamise suhtes, ning täpsustatakse muud olukorrad, mille puhul ei nõuta toetuse tagasimaksmist.

Artikli 58 lõikega 7 on komisjonile antud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte I lisas sätestatud ülemmäärade läbivaatamiseks eesmärgiga võtta arvesse iga-aastase jaotusega seotud muutusi, et teha tehnilisi kohandusi ilma üldisi eraldisi muutmata või et võtta arvesse pärast kõnealuse määruse vastuvõtmist õigusaktiga ette nähtud muid muudatusi.

Artikliga 89 on komisjonile antud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, milles sätestatakse tingimused, mille kohaselt komisjoni poolt vastavalt määrusele (EÜ) nr 1698/2005 heakskiidetud toetuse võib ühendada määruse (EL) nr 1305/2013 kohaselt antava toetusega, sealhulgas

tehniliseks abiks ja järelhindamisteks, ning tingimused Horvaatiale määruse (EÜ) nr 1085/2006 kohaselt antavalt maaelu arengu toetuselt üleminekuks määruse (EL) nr 1305/2013 kohaselt antavale toetusele.

1.2. Õiguslik alus

Käesolev aruanne tuleb esitada vastavalt artikli 83 lõikele 2. Selle sätte kohaselt antakse artikli 2 lõikes 3, artikli 14 lõikes 5, artikli 16 lõikes 5, artikli 19 lõikes 8, artikli 22 lõikes 3, artikli 28 lõigetes 10 ja 11, artikli 29 lõikes 6, artikli 30 lõikes 8, artikli 33 lõikes 4, artikli 34 lõikes 5, artikli 35 lõikes 10, artikli 36 lõikes 5, artikli 45 lõikes 6, artikli 47 lõikes 6, artikli 58 lõikes 7 ja artiklis 89 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte komisjonile seitsmeks aastaks alates kõnealuse määruse jõustumisest. Komisjon esitab delegeeritud volituste kohta aruande hiljemalt üheksa kuud enne seitsmeaastase tähtaja möödumist. Volituste delegeerimist pikendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab selle suhtes vastuväite hiljemalt kolm kuud enne iga ajavahemiku lõppemist.

1.3. Delegeeritud volituste kasutamine

Hetkel on komisjon võtnud **määruse (EL) nr 1305/2013 alusel** vastu **üheksa delegeeritud õigusakti**.

A) Komisjon võttis artikli 58 lõike 7 alusel vastu kuus delegeeritud õigusakti, millega muudeti I lisa, et vaadata läbi I lisas sätestatud ülemmäärad: **komisjoni delegeeritud määrus (EL) nr 994/2014,[3] komisjoni delegeeritud määrus (EL) nr 1378/2014,[4] komisjoni delegeeritud määrus (EL) 2015/791,[5] komisjoni delegeeritud määrus (EL) 2016/142,[6] komisjoni delegeeritud määrus (EL) 2018/162[7] ja komisjoni delegeeritud määrus (EL) 2019/71[8].** Nende delegeeritud õigusaktidega (v.a delegeeritud määrus (EL) 2015/791) vaadati läbi liikmesriikidele maaelu arenguks antava liidu toetuse jaotus ja aastad, lähtudes

[3] Komisjoni 13. mai 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) nr 994/2014, millega muudetakse nõukogu määruse (EÜ) nr 73/2009 VIII ja VIIIc lisa, Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1305/2013 I lisa ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1307/2013 II, III ja VI lisa (ELT L 280, 24.9.2014, lk 1).

[4] Komisjoni 17. oktoobri 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) nr 1378/2014, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1305/2013 I lisa ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1307/2013 II ja III lisa (ELT L 367, 23.12.2014, lk 16).

[5] Komisjoni 27. aprilli 2015. aasta delegeeritud määrus (EL) 2015/791, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1305/2013 (Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta) I lisa (ELT L 127, 22.5.2015, lk 1).

[6] Komisjoni 2. detsembri 2015. aasta delegeeritud määrus (EL) 2016/142, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1305/2013 I lisa ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1307/2013 III lisa (ELT L 28, 4.2.2016, lk 8).

[7] Komisjoni 23. novembri 2017. aasta delegeeritud määrus (EL) 2018/162, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1305/2013 I lisa ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1307/2013 II ja III lisa (ELT L 30, 2.2.2018, lk 6).

[8] Komisjoni 9. novembri 2018. aasta delegeeritud määrus (EL) 2019/71, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1305/2013 I lisa ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1307/2013 III lisa (ELT L 16, 18.1.2019, lk 1).

sellest, kuidas liikmesriigid on kasutanud määrusega (EÜ) nr 73/2009[9] ja määrusega (EL) nr 1307/2013[10] ettenähtud sammastevahelise rahalise paindlikkuse võimalust (vt selle kohta punkt 3.3). Delegeeritud määrusega (EL) 2015/791 vaadati läbi I lisa pärast nõukogu määruse (EL, Euratom) nr 1311/2013[11] läbivaatamist nõukogu määrusega (EL, Euratom) 2015/623,[12] millega kanti Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondile vastavad 2014. aastal kasutamata jäänud vahendid üle 2015. ja 2016. aasta kulude ülemmääradele.

Kooskõlas delegeeritud õigusakte käsitleva ühisseisukohaga[13] peeti liikmesriikide ekspertidega kõikide nende delegeeritud õigusaktide üle nõu otsetoetuste eksperdirühmas ja maaelu arengu eksperdirühmas. Määrustest teavitati Euroopa Parlamenti ja nõukogu. Euroopa Parlament ega nõukogu ei esitanud ühegi delegeeritud määruse kohta vastuväiteid.

B) Lisaks nendele kuuele artikli 58 lõikel 7 põhinevale delegeeritud õigusaktile võttis komisjon vastu ühe delegeeritud õigusakti, millega täiendati Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1305/2013 Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta ja kehtestati üleminekusätted artikli 2 lõike 3, artikli 14 lõike 5, artikli 16 lõike 5, artikli 19 lõike 8, artikli 22 lõike 3, artikli 28 lõigete 10 ja 11, artikli 29 lõike 6, artikli 30 lõike 8, artikli 33 lõike 4, artikli 34 lõike 5, artikli 35 lõike 10, artikli 36 lõike 5, artikli 45 lõike 6, artikli 47 lõike 6 ja artikli 89 alusel: **Komisjoni delegeeritud määrus (EL) nr 807/2014**[14].

Selle delegeeritud õigusaktiga nähti ette tingimused, mille alusel võib juriidilist isikut käsitada „noore põllumajandustootjana“, ja ajapikendus kutseoskuste omandamiseks, sätted põllu- ja metsamajandusettevõtete vahetuskavade ja kõnealuste ettevõtete külastamise kestust ja sisu kohta, sätted konkreetsete liidu kvaliteedikavade, tootjarühmade tunnuste ja toetuse saamiseks kõlblike meetmeliikide kohta, eeskirjad äriplaanide sisu kohta ja kriteeriumid, mida liikmesriigid peavad põllumajandusettevõtetele ja ettevõtluse arengu jaoks toetuse andmisel kasutama, minimaalsed keskkonnanõuded seoses metsastamise ja

---

[9] Nõukogu 19. jaanuari 2009. aasta määrus (EÜ) nr 73/2009, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames põllumajandustootjate suhtes kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks, muudetakse määruseid (EÜ) nr 1290/2005, (EÜ) nr 247/2006, (EÜ) nr 378/2007 ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1782/2003 (ELT L 30, 31.1.2009, lk 16).

[10] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1307/2013, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames toetuskavade alusel põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste eeskirjad ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 637/2008 ja (EÜ) nr 73/2009 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 608).

[11] Nõukogu 2. detsembri 2013. aasta määrus (EL, Euratom) nr 1311/2013, millega määratakse kindlaks mitmeaastane finantsraamistik aastateks 2014–2020 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 884).

[12] Nõukogu 21. aprilli 2015. aasta määrus (EL, Euratom) 2015/623, millega muudetakse määrust (EL, Euratom) nr 1311/2013, millega määratakse kindlaks mitmeaastane finantsraamistik aastateks 2014–2020 (ELT L 103, 22.4.2015, lk 1).

[13] Delegeeritud õigusakte käsitlev ühisseisukoht, 2011 (avaldamata) ning Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni vahelise parema õigusloome kokkuleppe lisa: Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni ühisseisukoht delegeeritud õigusaktide kohta (ELT L 123, 12.5.2016, lk 1).

[14] Komisjoni 11. märtsi 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) nr 807/2014, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1305/2013 Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta ja kehtestatakse üleminekusätted (ELT L 227, 31.7.2014, lk 1).

metsamaa loomise meetmega, tingimused põllumajanduse jaoks kadumisohus olevaid kohalike tõugude ja taimesortide ning geneetilisest erosioonist ohustatud geneetiliste ressursside säilitamise kohta, ja toetuse saamise tingimustele vastavate toimingute määratlus, arvutusmeetodid, mida kasutatakse põllumajanduse keskkonna- ja kliimameetme, mahepõllumajanduse ning Natura 2000 ja veepoliitika raamdirektiivi kohaste toetuste andmisel topeltrahastamise vältimise tagamiseks, selliste valdkondade määratlus, mille puhul loomade heaoluga seotud kohustuste korral peavad kehtima tootmismeetodite kõrgemad standardid, toetuskõlblike toimingute liigid metsakeskkonna- ja kliimateenuste ja metsakaitse valdkonnas, koostöömeetme alusel toetuse saamise tingimustele vastavate katseprojektide, klastrite, võrgustike, lühikeste tarneahelate ja kohalike turgude täpsed tunnused, toetuse andmise tingimused, ühisfondidele antavate kommertslaenude minimaalne ja maksimaalne kestus, tingimused, mille kohaselt liisingulepingute ja kasutatud varustusega seotud kulusid võib käsitada rahastamiskõlblikena, sellised taastuvenergia infrastruktuuri täpsed liigid, mis vastavad toetuse saamise tingimustele, tingimused, mida kohaldatakse artiklites 28, 29, 33 ja 34 määratletud meetmetega seotud kohustuste muutmise või kohandamise suhtes, ning muude olukordade kirjeldus, mille puhul ei nõuta toetuse tagasimaksmist, samuti üleminekusätted seoses toetusega, mille komisjon on heaks kiitnud määruse (EÜ) nr 1698/2005 ja määruse (EÜ) nr 1085/2006 alusel.

Alates delegeeritud õigusakti vastuvõtmisest on seda kahel korral muudetud. Esimest korda muudeti seda artikli 89 alusel **komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2015/1367**[15] seoses 2007.–2013. aasta maaelu arengu programme käsitlevate üleminekusätetega. Teist korda muudeti seda artikli 2 lõike 3, artikli 36 lõike 5 ja artikli 45 lõike 6 alusel **komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2019/94**[16] seoses tingimustega, mille alusel võib juriidilist isikut käsitada „noore põllumajandustootjana“, ühisfondidele antavate kommertslaenude minimaalse ja maksimaalse kestusega ning liisingulepingute ja kasutatud varustusega seotud korrektsioonidega.

Kooskõlas delegeeritud õigusakte käsitleva ühisseisukohaga[17] peeti liikmesriikide ekspertidega kolme kõnealuse delegeeritud õigusakti üle nõu maaelu arengu eksperdirühmas. Määrustest teavitati Euroopa Parlamenti ja nõukogu. Euroopa Parlament ega nõukogu ei esitanud ühegi delegeeritud määruse kohta vastuväiteid.

Nende delegeeritud õigusaktide kaudu on komisjon kasutanud kõiki talle määrusega (EL) nr 1305/2013 antud delegeeritud õigusi.

---

15 Komisjoni 4. juuni 2015. aasta delegeeritud määrus (EL) 2015/1367, millega muudetakse delegeeritud määrust (EL) nr 807/2014 seoses 2007.–2013. aasta programmiperioodi maaelu arengu programme käsitlevate üleminekusätetega (ELT L 211, 8.8.2015, lk 7).

16 Komisjoni 30. oktoobri 2018. aasta delegeeritud määrus (EL) 2019/94, millega muudetakse delegeeritud määrust (EL) nr 807/2014, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1305/2013 Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta ja kehtestatakse üleminekusätted (ELT L 19, 22.1.2019, lk 5).

17 Vt joonealune märkus 13.

1.4. Järeldused

Komisjon on kasutanud oma delegeeritud õigusi nõuetekohaselt. Ei saa välistada, et komisjonile antud õigusi võib tulevikus vaja minna.

2. EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU 17. DETSEMBRI 2013. AASTA MÄÄRUS (EL) NR 1306/2013 ÜHISE PÕLLUMAJANDUSPOLIITIKA RAHASTAMISE, HALDAMISE JA SEIRE KOHTA NING MILLEGA TUNNISTATAKSE KEHTETUKS NÕUKOGU MÄÄRUSED (EMÜ) NR 352/78, (EÜ) NR 165/94, (EÜ) NR 2799/98, (EÜ) NR 814/2000, (EÜ) NR 1290/2005 JA (EÜ) NR 485/2008

2.1. Sissejuhatus

Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1306/2013[18] on kehtestatud ühise põllumajanduspoliitika rahastamise, haldamise ja seire eeskirjad. Muu hulgas käsitletakse selles seega määrustega (EL) nr 1305/2013, (EL) nr 1307/2013 ja (EL) nr 1308/2013 hõlmatud valdkondade rahastamise ja seire aspekte.

Seoses liikmesriikide makseasutusi ja teisi asutusi käsitlevate eeskirjadega

Artikliga 8 on komisjonile antud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, milles käsitletakse järgmist:

(a) makseasutuste ja koordineerivate asutuste akrediteerimise miinimumtingimused, millele on osutatud vastavalt artikli 7 lõigetes 2 ja 4;

(b) makseasutuste kohustused seoses riikliku sekkumisega, samuti eeskirjad nende halduse- ja kontrollialase pädevuse sisu kohta.

Seoses fondide finantsjuhtimisega

Artikli 20 lõikega 2 on komisjonile antud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, milles käsitletakse:

a) liidu toetuse saamise tingimustele vastavate meetmete liigid ning hüvitamise tingimused;

b) rahastamiskõlblikkuse tingimused ja arvutusmeetodid makseasutuste poolt tegelikult tuvastatud asjaolude alusel, komisjoni kehtestatud kindlamääraliste summade alusel või põllumajandusalaste sektoripõhiste õigusaktidega ettenähtud kindlamääraliste või mittekindlamääraliste summade alusel.

Artikli 20 lõikega 3 on komisjonile antud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, millega kehtestatakse eeskirjad riikliku sekkumisega seotud toimingute maksumuse hindamise, riikliku

[18] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1306/2013 ühise põllumajanduspoliitika rahastamise, haldamise ja seire kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 352/78, (EÜ) nr 165/94, (EÜ) nr 2799/98, (EÜ) nr 814/2000, (EÜ) nr 1290/2005 ja (EÜ) nr 485/2008 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 549).

sekkumise alla kuuluvate toodete kao või riknemise korral võetavate meetmete ja rahastatavate summade kindlaksmääramise kohta.

Artikliga 40 on komisjonile antud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, millega kehtestatakse eeskirjad enne varaseimat võimalikku maksekuupäeva või pärast hiliseimat võimalikku maksekuupäeva kantud kulude teatavatel juhtudel liidu rahastamise seisukohalt rahastamiskõlblikeks tegemise kohta.

Artikli 46 lõikega 1 on komisjonile antud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte seoses tingimustega, mille alusel hüvitatakse fondide raames tehtud teatavaid kulusid ja saadud tulusid.

Artikli 46 lõikega 2 on komisjonile antud õigus, juhul kui liidu eelarvet ei ole eelarveaasta alguseks vastu võetud või kui kohustuste kogusumma ületab määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artikli 170 lõikega 3 kehtestatud määra, võtta vastu delegeeritud õigusakte kohustustele ja summade maksmisele kohaldatava meetodi kohta.

Artikli 46 lõikega 3 on komisjonile antud juhul, kui liikmesriigid ei täida kohustust komisjoni artikli 102 kohaselt teavitada, õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, milles käsitletakse artiklis 42 osutatud liikmesriikidele makstavate igakuiste maksete edasilükkamist seoses EAGFi kuludega ja tingimusi, mille alusel vähendatakse kõnealuses artiklis osutatud vahemakseid liikmesriikidele EAFRD raames või peatatakse need.

Artikli 46 lõikega 4 on seoses maksete peatamisega teabe hilise esitamise korral antud komisjonile õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte eeskirjade kohta, milles käsitletakse järgmist:

(a) artikli 42 alla kuuluvate meetmete loetelu;

(b) kõnealuses artiklis osutatud maksete peatamise määr.

Artikli 50 lõikega 1on komisjonile antud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, millega täiendatakse raamatupidamisarvestuse kontrollimise ja heakskiitmisega seotud erikohustusi, mida liikmesriikidel tuleb IV peatüki kohaselt täita, et tagada kohapealseid kontrolle ning dokumentidele ja teabele juurdepääsu käsitlevate sätete nõuetekohane ja tõhus kohaldamine.

Artikli 53 lõikega 3 on komisjonile antud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, milles käsitletakse korrektsioonide kohaldamise kriteeriume ja metoodikat.

Artikli 57 lõikega 1 on komisjonile antud alusetute maksete ja nende juurde kuuluvate intresside tagasinõudmise tingimusi käsitlevate sätete nõuetekohase ja tõhusa kohaldamise tagamiseks õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte seoses erikohustustega, mida liikmesriikidel tuleb täita.

Seoses kontrollisüsteemide ja karistustega

Artikli 62 lõikega 1 on komisjonile antud juhul, kui seda on vaja süsteemi nõuetekohaseks haldamiseks, õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte seoses tolliprotseduure käsitlevate lisanõuetega ning eelkõige nõuetega, mis on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr 952/2013, eesmärgiga tagada, et kontrolli viiakse läbi nõuetekohaselt ja tõhusalt ning rahastamiskõlblikkuse tingimusi kontrollitakse tõhusal, ühtsel ja mittediskrimineerival viisil, mis kaitseb liidu finantshuve.

Artikli 63 lõikes 4 on sätestatud, et komisjon võtab vastu delegeeritud õigusaktid, millega sätestatakse toetuse maksmise täieliku või osalise lõpetamise tingimused juhul, kui

põllumajandusalaste sektoripõhiste õigusaktidega ette nähtud abi või toetuse andmise tingimused ei ole täidetud.

Artikli 64 lõikega 6 on komisjonile antud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, millega määratakse kindlaks:

(a) halduskaristused iga lõikes 3 osutatud toetuskava või toetusmeetme ja asjaomase isiku jaoks lõikes 4 esitatud loetelust ja lõikes 5 sätestatud piirides ning seoses liikmesriikide kehtestatava konkreetse määraga, sealhulgas mittekvantifitseeritavatel mittevastavuse juhtudel;
(b) lõike 2 punktis f osutatud juhtumid, mil halduskaristusi ei kohaldata.

Artikli 65 lõikega 2 on komisjonile antud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, milles käsitletakse lõikes 1 osutatud turukorraldusmeetmeid, mille suhtes kohaldatakse peatamist, ning maksete peatamise määra ja ajavahemikku, et tagada lõike 1 kohaldamisel proportsionaalsuse põhimõtte järgimine.

Artikli 66 lõikega 3 on komisjonile antud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, millega kehtestatakse eeskirjad, millega tagatakse mittediskrimineeriv kohtlemine, õiglus ja proportsionaalsuse järgimine tagatise esitamisel ja:

(a) täpsustatakse vastutav pool, kui kohustust ei täideta;
(b) nähakse ette konkreetsed olukorrad, mil pädev asutus võib loobuda tagatisenõudest;
(c) nähakse ette tingimused esitatavale tagatisele ja tagatise andjale ning tagatiste esitamise ja vabastamise tingimused;
(d) nähakse ette ettemaksete raames tagatise esitamisega seotud eritingimused;
(e) määratletakse lõikes 1 ettenähtud tagatisega hõlmatud kohustuste rikkumise tagajärjed, sealhulgas tagatistest ilma jäämine, vähendamise määr, mida kohaldatakse tagatiste vabastamise suhtes toetuste, litsentside, pakkumiste või konkreetsete taotluste puhul, ja kui kõnealuse tagatisega hõlmatud kohustust ei ole täielikult või osaliselt täidetud, võttes arvesse kohustuse laadi, kogust, mille osas kohustust on rikutud, kohustuse täitmiseks ettenähtud tähtaja ületamise pikkust ja kohustuse täitmise kohta tõendite esitamise aega.

Artikli 72 lõikega 5 on komisjonile antud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte seoses eeskirjadega, mida kohaldatakse ajavahemike, kuupäevade ja tähtaegade suhtes, kui taotluste esitamise või toetustaotluste muudatuste tegemise lõppkuupäev on riigipüha, laupäev või pühapäev.

Artikli 76 lõikega 1 on komisjonile antud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, milles käsitletakse järgmist:

(a) lisaks määruses (EL) nr 1307/2013 ja määruses (EL) nr 1305/2013 sätestatud mõistetele konkreetsed mõisted, et tagada ühtse süsteemi ühetaoline rakendamine;
(b) seoses artiklitega 67–75, eeskirjad täiendavate meetmete kohta, mis on vajalikud käesolevas määruses või põllumajandusalastes sektoripõhistes õigusaktides sätestatud kontrollinõuete täitmise tagamiseks ja mida liikmesriigid peavad võtma tootjate, teenuste, asutuste, organisatsioonide ja muude ettevõtjate suhtes, nagu tapamajad või ühendused, kes osalevad toetuse andmise menetluses, kui kõnealuses määruses ei ole sätestatud asjakohaseid halduskaristusi; kõnealuste meetmete puhul järgitakse võimaluse korral *mutatis mutandis* artikli 77 lõikeid 1–5 karistuste kohta.

Artikli 76 lõikega 2 on komisjonile antud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, milles käsitletakse järgmist:

(a) põhijooned, tehnilised eeskirjad, sealhulgas asjakohased võrdlusmaatükkide ajakohastamise lubatud hälbed, võttes arvesse maatüki liigendust ja seisukorda, sealhulgas eeskirjad seoses kõnealuse maatükiga külgnevate maastikuelementidega, samuti kvaliteedinõuded artiklis 70 sätestatud põldude identifitseerimise süsteemi ning artiklis 73 sätestatud toetusesaajate identifitseerimise jaoks;
(b) artikli 71 kohaste toetusõiguste identifitseerimise ja registreerimise süsteemi põhijooned, tehnilised eeskirjad ja kvaliteedinõuded;
(c) eeskirjad toetuse arvutamise aluse määratluse kehtestamiseks, sealhulgas eeskirjad, kuidas tegutseda teatavatel juhtudel, kui rahastamiskõlblikud alad sisaldavad maastikuelemente või puid; sellised eeskirjad võimaldavad liikmesriikidel püsirohumaa-alade puhul käsitada maastikuelemente ja puid, mille kogupindala ei ületa teatavat protsendimäära võrdlusmaatükist, automaatselt rahastamiskõlbliku ala osana, ilma nõudeta neid kõnealusel eesmärgil kaardistada.

Artikli 77 lõikega 7 on komisjonile antud õigus võtta seoses halduskaristustega vastu delegeeritud õigusakte, millega tehakse kindlaks:

(a) halduskaristused iga lõikes 3 osutatud toetuskava või toetusmeetme ja asjaomase isiku jaoks lõikes 4 esitatud loetelust ja lõigetes 5 ja 6 sätestatud piirides ning seoses liikmesriikide kehtestatava konkreetse määraga, sealhulgas mittekvantifitseeritavatel mittevastavuse juhtudel;
(b) lõike 2 punktis f osutatud juhtumid, mil halduskaristusi ei kohaldata.

Artikli 79 lõikega 2 on komisjonile antud meetmete puhul, mis ei ole hõlmatud kõnealuse jaotise II peatükis osutatud ühtse süsteemiga, õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, millega kehtestatakse loetelu meetmetest, mille suhtes ei ole nende ülesehituse ja kontrollinõuete tõttu sobilik kohaldada täiendavat järelkontrolli äridokumentide kontrollimise teel ning mille suhtes sellist kõnealuse peatüki kohast kontrolli ei kohaldata.

Artikli 84 lõikega 6 on komisjonile antud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte 40 000 euro suuruse määra muutmise kohta, millest väiksemate summade puhul kontrollitakse ettevõtjaid ainult konkreetsete põhjuste korral, millest liikmesriigid peavad teatama oma lõikes 1 osutatud aastakavas või millest teatab komisjon kõnealuse kava muutmise taotluses.

Artikli 89 lõikega 5 on komisjonile antud liidu veinide identiteedi, päritolu ja kvaliteediga seotud kontrollide ja karistuste puhul õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte seoses järgnevaga:

(a) isotoopide analüüside andmepanga loomine, mis aitaks liikmesriikide kogutud proovide põhjal avastada pettust;
(b) eeskirjad kontrolliasutuste ja nende vastastikuse abi kohta;
(c) eeskirjad liikmesriikide tulemuste ühiskasutuse kohta.

Seoses nõuetele vastavusega

Artikli 93 lõikega 4 on komisjonile antud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, milles käsitletakse püsikarjamaa säilitamise eeskirju, eelkõige selle tagamiseks, et põllumajandustootjate tasandil võetakse meetmeid püsikarjamaa säilitamiseks, sealhulgas järgitavaid individuaalkohustusi, näiteks kohustust muuta alad püsikarjamaaks, kui tehakse kindlaks, et püsikarjamaa all oleva maa suhtarv väheneb. Püsikarjamaa säilitamisega seotud

kohustuste puhul on antud komisjonile artikli 93 lõike 4 teise lõiguga ühtlasi õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, et kehtestada tingimused ja meetodid säilitatava püsikarjamaa ja põllumajandusmaa suhtarvu kindlaksmääramiseks.

Artikli 101 lõikega 1 on komisjonile antud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, millega määratakse kindlaks:

(a) kehtestatakse ühtlustatud alus artiklis 99 osutatud nõuetele vastavusest tulenevate halduskaristuste arvutamiseks, võttes arvesse finantsdistsipliinist tulenevaid vähendamisi;
(b) nähakse ette tingimused, mis käsitlevad nõuetele vastavusest tulenevate halduskaristuste kohaldamist ja arvutamist, sealhulgas mittevastavuse korral, mis on vahetult omistatav asjaomasele toetusesaajale.

Seoses vahetuskursi ja rahandustavadega

Artikli 106 lõikega 5 on komisjonile antud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte seoses eeskirjadega, milles käsitletakse vahetuskursi rakendusjuhte ja kasutatavat vahetuskurssi, võttes arvesse teatavaid kriteeriume.

Artikli 106 lõikega 6 on komisjonile antud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, millega kehtestatakse eeskirjad vahetuskursi kohta, mida kohaldatakse makseasutuste raamatupidamises kuludeklaratsioonide koostamisel ja riikliku ladustamise toimingute registreerimisel.

Artikli 107 lõikega 2 on komisjonile antud juhul, kui omavääringuga seotud erandlikud rahandustavad võivad ohustada liidu õiguse kohaldamist, õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, mis kalduvad kõnealusest jaost kõrvale, eelkõige kui riik kasutab ebaharilikke valuutavahetusvõtteid, näiteks erinevaid vahetuskursse, või rakendab vahetuslepinguid või kui mõne riigi omavääring ei ole ametlikul valuutabörsil noteeritud või kui sellise omavääringu muutused võiksid põhjustada kaubandusmoonutusi.

Seoses ühise põllumajanduspoliitika seire ja hindamisega

Artikli 110 lõikega 1 on komisjonile antud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte ÜPP tulemuslikkuse mõõtmiseks kasutatava ühise seire- ja hindamisraamistiku sisu ja ülesehituse kohta.

Seoses üleminekumeetmetega

Artikliga 120 on komisjonile antud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte seoses juhtudega, mil võidakse kohaldada kõnealuses määruses sätestatud eeskirjade erandeid või täiendusi, et tagada sujuv üleminek kehtetuks tunnistatud määrustega (EMÜ) nr 352/78, (EÜ) nr 165/94, (EÜ) nr 2799/98, (EÜ) nr 814/2000, (EÜ) nr 1290/2005 ja (EÜ) nr 485/2008 ette nähtud korraldustelt määrusega (EL) nr 1306/2013 ette nähtud korraldustele.

2.2. Õiguslik alus

Käesolev aruanne tuleb esitada vastavalt artikli 115 lõikele 2. Selle sätte kohaselt on artiklites 8, 20, 40, 46, 50, 53, 57, 62, 63, 64, 65, 66, 72, 76, 77, 79, 84, 89, 93, 101, 106, 107, 110 ja 120 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antud komisjonile seitsmeks aastaks alates kõnealuse määruse jõustumisest. Komisjon esitab delegeeritud volituste kohta aruande hiljemalt üheksa kuud enne seitsmeaastase tähtaja möödumist. Volituste delegeerimist pikendatakse

automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab selle suhtes vastuväite hiljemalt kolm kuud enne iga ajavahemiku lõppemist.

2.3. Delegeeritud volituste kasutamine

Hetkel on komisjon võtnud **määruse (EL) nr 1306/2013 alusel vastu 21 delegeeritud õigusakti**.

A) Neli neist õigusaktidest võeti vastu 2014. ja 2015. aastal ning nendega täiendati määruses (EL) nr 1306/2013 sisalduvaid eeskirju.

a) Komisjon võttis vastu **komisjoni delegeeritud määruse (EL) nr 907/2014**[19] artikli 8 lõike 1, artikli 40, artikli 46 lõigete 1, 2, 3 ja 4, artikli 53 lõike 3, artikli 57 lõike 1, artikli 66 lõike 3, artikli 79 lõike 2, artikli 106 lõigete 5 ja 6 ning artikli 120 alusel. Sellega täiendati määrust (EL) nr 1306/2013 makse- ja muude asutuste finantsjuhtimise, raamatupidamisarvestuse kontrollimise ja heakskiitmise, tagatiste ja euro kasutamise osas.

Selle delegeeritud õigusaktiga on ette nähtud makseasutuste ja koordineerivate asutuste akrediteerimise tingimused; makseasutuste kohustused seoses riikliku sekkumisega; hiliseima ja varaseima maksetähtajaga seotud kohustuste täitmata jätmist käsitlevad eeskirjad; makseasutustepoolset hüvitamist käsitlevad eeskirjad; liidu eelarve hilisemat vastuvõtmist käsitlevad eeskirjad; komisjoni võimalus igakuiseid makseid edasi lükata ja maksed teabe hilise esitamise korral peatada; vastavuskontrolli raames tehtavate korrektsioonide kohaldamise kriteeriumid ja meetodid; liikmesriikide tagasinõudmismenetluse järgsed kohustused; eeskirjad tagatiste kohta, mis tuleb esitada maksete tagamiseks; veinisektoris teatavate meetmete väljajätmine tehingute kontrollimist käsitlevatest eeskirjadest; kuludeklaratsioonide koostamisel kasutatav vahetuskurss; vahetuskursi rakendusjuhtude kindlaksmääramine eksporditoetuste ja kolmandate riikidega toimuva kaubavahetuse, tootmistoetuste ja eritoetuste, vastavalt turustatud toodete kogusele või teatavaks otstarbeks ettenähtud toodete kogusele antava toetuse, eraladustusabi, veini-, piima- ja piimatoodete ning suhkrusektoris antava abi, koolidele puuvilja jagamise kava jaoks antava toetuse, puu- ja köögiviljasektori tootjaorganisatsioonidele antava riikliku finantsabi lubamisega seotud summade, ettemaksete ja tagatiste ning muude summade või hindade puhul; kasutatava vahetuskursi kindlaksmääramine ning vanadelt eeskirjadelt uutele üleminekut käsitlevad sätted.

Komisjon on seda delegeeritud akti kolmel korral muutnud: 2015. aastal artiklite 40 ja 53 alusel **komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2015/160**[20] seoses maksetähtaegade ja vastavuskontrolli raames tehtavate korrektsioonidega, 2017. aastal artikli 64 lõike 6 punkti a

[19] Komisjoni 11. märtsi 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) nr 907/2014, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1306/2013 makse- ja muude asutuste finantsjuhtimise, raamatupidamisarvestuse kontrollimise ja heakskiitmise, tagatiste ja euro kasutamise osas (ELT L 255, 28.8.2014, lk 18).

[20] Komisjoni 28. novembri 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) 2015/160, millega muudetakse komisjoni delegeeritud määrust (EL) nr 907/2014, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1306/2013 makse- ja muude asutuste finantsjuhtimise, raamatupidamisarvestuse kontrollimise ja heakskiitmise, tagatiste ja euro kasutamise osas (ELT L 27, 3.2.2015, lk 7).

ja artikli 106 lõike 5 alusel **komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2017/40**[21] seoses vahetuskursi rakendusjuhuga koolidele puuvilja jagamise kava valdkonnas (vt ka punkt 4.3) ning 2018. aastal artikli 40 ja artikli 106 lõike 6 alusel **komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2018/967**[22] seoses maksetähtajaga seotud kohustuste täitmata jätmise ja kuludeklaratsioonide puhul kasutatava vahetuskursiga.

Kooskõlas delegeeritud õigusakte käsitleva ühisseisukohaga[23] peeti liikmesriikide ekspertidega nõu ÜPP horisontaalküsimuste eksperdirühma lihtsustamise allrühmas. Määrustest teavitati Euroopa Parlamenti ja nõukogu. Euroopa Parlament ega nõukogu ei esitanud ühegi delegeeritud määruse kohta vastuväiteid.

b) Komisjon võttis vastu **komisjoni delegeeritud määruse (EL) nr 640/2014**[24] artikli 63 lõike 4, artikli 64 lõike 6, artikli 72 lõike 5, artikli 76, artikli 77 lõike 7, artikli 93 lõike 4, artikli 101 lõike 1 ja artikli 120 alusel. Sellega täiendati määrust (EL) nr 1306/2013 ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi osas, otsetoetuste, maaelu arengu toetuse ja nõuetele vastavuse süsteemiga seoses kohaldatavatest maksetest keeldumise ja nende tühistamise tingimuste osas ning kõnealuste toetuste ja süsteemiga seotud halduskaristuste osas.

Selle delegeeritud õigusaktiga kehtestati sätted toetuse andmisest täielikult või osaliselt keeldumise või selle täieliku või osalise tühistamise kohta; sätted halduskaristuste ja konkreetse karistusmäära kindlaksmääramise kohta; sätted selliste juhtude väljaselgitamise kohta, mille puhul halduskaristust ei kohaldata; eeskirjad ajavahemike, kuupäevade ja tähtaegade kohta, mille puhul taotluste esitamise või muudatuste lõpptähtpäev on riigipüha, laupäev või pühapäev; konkreetsed mõisted, mis on vajalikud ühtse süsteemi ühetaoliseks rakendamiseks; põldude identifitseerimise süsteemi ja toetusesaajate identifitseerimise põhijooned ja tehnilised eeskirjad; toetusõiguste identifitseerimise ja registreerimise süsteemi põhijooned, tehnilised eeskirjad ja kvaliteedinõuded; toetuse arvutamise alus, sh eeskirjad selle kohta, kuidas tegutseda teatavatel juhtudel, kui toetuskõlblikel aladel on maastikuelemendid või puud; vahendajaid, nt toetuse andmisega seotud teenistusi, asutusi ja organisatsioone käsitlevad täiendavad eeskirjad; püsirohumaade säilitamine seoses nõuetele vastavuse süsteemiga; nõuetele vastavuse süsteemiga seotud halduskaristuste arvutamise ühtlustatud alus ning nõuetele vastavuse süsteemiga seotud halduskaristuste kohaldamise ja arvutamise tingimused ning täiendati määruses (EL) nr 1306/2013 sätestatud eeskirju, et tagada sujuv üleminek kehtetuks tunnistatud eeskirjadelt uutele eeskirjadele.

---

21 Komisjoni 3. novembri 2016. aasta delegeeritud määrus (EL) 2017/40, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1308/2013 seoses liidu toetusega, mida antakse haridusasutustes puu- ja köögivilja, banaanide ja piima pakkumiseks, ning muudetakse komisjoni delegeeritud määrust (EL) nr 907/2014 (ELT L 5, 10.1.2017, lk 11).

22 Komisjoni 26. aprilli 2018. aasta delegeeritud määrus (EL) 2018/967, millega muudetakse delegeeritud määrust (EL) nr 907/2014 maksetähtajaga seotud kohustuste täitmata jätmise osas ning kuludeklaratsioonide koostamisel kasutatava vahetuskursi osas (ELT L 174, 10.7.2018, lk 2).

23 Vt joonealune märkus 13.

24 Komisjoni 11. märtsi 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) nr 640/2014, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1306/2013 ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi osas ning otsetoetuste, maaelu arengu toetuse ja nõuetele vastavuse süsteemiga seoses kohaldatavatest maksetest keeldumise ja nende tühistamise tingimuste osas ning kõnealuste toetuste ja süsteemiga seotud halduskaristuste osas (ELT L 181, 20.6.2014, lk 48).

Komisjon on seda delegeeritud õigusakti kahel korral muutnud: 2016. aastal samade artiklite alusel **komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2016/1393**[25] ja 2017. aastal artikli 77 lõike 7 alusel **komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2017/723**[26].

Kooskõlas delegeeritud õigusakte käsitleva ühisseisukohaga[27] peeti liikmesriikide ekspertidega kõikide kõnealuste delegeeritud õigusaktide üle nõu ÜPP horisontaalküsimuste eksperdirühma nõuetele vastavuse ja põllumajandusettevõtete nõuandeteenuste allrühmas, otsetoetuste eksperdirühmas ja maaelu arengu eksperdirühmas. Määrustest teavitati Euroopa Parlamenti ja nõukogu. Euroopa Parlament ega nõukogu ei esitanud ühegi delegeeritud määruse kohta vastuväiteid.

c) Komisjon võttis vastu **komisjoni delegeeritud määruse (EL) nr 906/2014**[28] artikli 20 lõigete 2 ja 3 alusel. Sellega täiendati määrust (EL) nr 1306/2013 riikliku sekkumise kulude osas.

Delegeeritud õigusaktiga kehtestati nõuded ja eeskirjad, mida kohaldatakse riikliku ladustamisega seotud sekkumismeetmete kulude rahastamisel Euroopa Põllumajanduse Tagatisfondist (EAGF).

Kooskõlas delegeeritud õigusakte käsitleva ühisseisukohaga[29] peeti liikmesriikide ekspertidega nõu ÜPP horisontaalküsimuste eksperdirühmas. Määrustest teavitati Euroopa Parlamenti ja nõukogu. Euroopa Parlament ega nõukogu ei esitanud ühegi delegeeritud määruse kohta vastuväiteid.

d) Komisjon võttis vastu **komisjoni delegeeritud määruse (EL) nr 2015/1971**[30] artikli 50 lõike 1 alusel. Sellega täiendati määrust (EL) nr 1306/2013 erisätetega, milles käsitletakse eeskirjade eiramisest teatamist seoses Euroopa Põllumajanduse Tagatisfondi ja Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondiga.

Delegeeritud õigusaktiga määrati kindlaks, millistest eeskirjade eiramistest peavad liikmesriigid komisjonile teatama ja milliseid andmeid peavad nad sellisel juhul esitama.

---

25 Komisjoni 4. mai 2016. aasta delegeeritud määrus (EL) 2016/1393, millega muudetakse delegeeritud määrust (EL) nr 640/2014, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1306/2013 ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi osas, otsetoetuste, maaelu arengu toetuse ja nõuetele vastavuse süsteemiga seoses kohaldatavatest maksetest keeldumise ja nende tühistamise tingimuste osas ning kõnealuste toetuste ja süsteemiga seotud halduskaristuste osas (ELT L 225, 19.8.2016, lk 41).

26 Komisjoni 16. veebruari 2017. aasta delegeeritud määrus (EL) 2017/723, millega muudetakse delegeeritud määrust (EL) nr 640/2014, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1306/2013 ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi osas, otsetoetuste, maaelu arengu toetuse ja nõuetele vastavuse süsteemiga seoses kohaldatavatest maksetest keeldumise ja nende tühistamise tingimuste osas ning kõnealuste toetuste ja süsteemiga seotud halduskaristuste osas (ELT L 107, 25.4.2017, lk 1).

27 Vt joonealune märkus 13.

28 Komisjoni 11. märtsi 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) nr 906/2014, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1306/2013 riikliku sekkumise kulude osas (ELT L 255, 28.8.2014, lk 1).

29 Delegeeritud õigusakte käsitlev ühisseisukoht, 2011 (avaldamata).

30 Komisjoni 8. juuli 2015. aasta delegeeritud määrus (EL) 2015/1971, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1306/2013 erisätetega, mis käsitlevad eeskirjade eiramisest teatamist seoses Euroopa Põllumajanduse Tagatisfondi ja Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondiga, ning millega tunnistatakse kehtetuks komisjoni määrus (EÜ) nr 1848/2006 (ELT L 293, 10.11.2015, lk 6).

Kooskõlas delegeeritud õigusakte käsitleva ühisseisukohaga[31] peeti liikmesriikide ekspertidega nõu COCOLAFi (pettuste tõkestamise kooskõlastamise nõuandekomitee) aruandluse ja analüüsi eksperdirühmas ning ÜPP horisontaalküsimuste eksperdirühmas. Määrustest teavitati Euroopa Parlamenti ja nõukogu. Euroopa Parlament ega nõukogu ei esitanud ühegi delegeeritud määruse kohta vastuväiteid.

B) Kuna muu hulgas hõlmab määrus (EL) nr 1306/2013 määrustes (EL) nr 1305/2013, (EL) nr 1307/2013 ja (EL) nr 1308/2013 käsitletud valdkondade rahalisi ja seireaspekte, siis on teatavad määruse (EL) nr 1306/2013 alusel vastu võetud delegeeritud õigusaktid vastu võetud ka määruse (EL) nr 1308/2013 alusel. Seega põhinevad need delegeeritud aktid erinevatel alusaktidel. Nende põhisätted on vastu võetud seoses määrusega (EL) nr 1308/2013 (vt selle kohta punkt 4.3). Finants- ja seireaspektid on vastu võetud määruse (EL) nr 1306/2013 alusel.

Need delegeeritud õigusaktid on järgmised.

1) **Komisjoni delegeeritud määrusega (EL) nr 499/2014**,[32] mis on vastu võetud artikli 64 lõike 6 alusel, nähti ette karistused juhuks, kui tootjaorganisatsioonid eiravad tunnustamiskriteeriume.
2) **Komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2015/560**,[33] mis on vastu võetud artikli 64 lõike 6 alusel, nähti ette karistused ja kehtestati kulude sissenõudmise eeskirjad tootjatele, kes ei täida loata kasvualadelt viinapuude väljajuurimise kohustust. See määrus ei ole enam jõus. See tunnistati kehtetuks ja asendati komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2018/273 (vt allpool).
3) **Komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2015/1366**,[34] mis on vastu võetud artikli 106 lõike 5 alusel, kehtestati vahetuskursi rakendusjuht määruse (EL) nr 1308/2013 artikli 55 kohaselt mesindussektoris toetusena makstud summade puhul.
4) **Komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2015/1829**,[35] mis on vastu võetud artikli 64 lõike 6 punkti a ja artikli 66 lõike 3 punkti d alusel, nähti ette halduskaristused organisatsioonidele, kes esitavad määruse (EL) nr 1144/2014 alusel teavitus- ja müügiedendusprogrammi käsitleva ettepaneku.
5) **Komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2016/1149**,[36] mis on vastu võetud artikli 63 lõike 4 alusel, kehtestati tingimused abi osalise või täieliku tagasivõtmise kohta veinisektoris.

---

31 Delegeeritud õigusakte käsitlev ühisseisukoht, 2011 (avaldamata).

32 Komisjoni 11. märtsi 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) nr 499/2014, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1308/2013 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1306/2013, muutes komisjoni rakendusmäärust (EL) nr 543/2011, mis käsitleb puu- ja köögiviljasektorit ning töödeldud puu- ja köögivilja sektorit (ELT L 145, 16.5.2014, lk 5).

33 Komisjoni 15. Detsembri 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) 2015/560, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1308/2013 viinapuude istutuslubade andmise süsteemi kohta (ELT L 93, 9.4.2015, lk 1).

34 Komisjoni 11. mai 2015. aasta delegeeritud määrus (EL) 2015/1366, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1308/2013 seoses toetusega mesindussektorile (ELT L 211, 8.8.2015, lk 3).

35 Komisjoni 23. aprilli 2015. aasta delegeeritud määrus (EL) 2015/1829, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1144/2014 siseturul ja kolmandates riikides võetavate põllumajandustoodete teavitus- ja müügiedendusmeetmete kohta (ELT L 266, 13.10.2015, lk 3).

36 Komisjoni 15. aprilli 2016. aasta delegeeritud määrus (EL) 2016/1149, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1308/2013 veinisektori riiklike toetusprogrammide osas ja muudetakse komisjoni määrust (EÜ) nr 555/2008 (ELT L 190, 15.7.2016, lk 1).

6) **Komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2016/1237**,[37] **mis on vastu võetud artikli 66 lõike 3 punktide c ja e alusel, kehtestati põllumajandustoodete impordi- ja ekspordilitsentsidega seotud tagatisi ning nende vabastamist ja kaotamist käsitlevad tingimused.**
7) **Komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2016/1238**,[38] mis on vastu võetud artikli 64 lõike 6 ja artikli 66 lõike 3 punktide c ja e alusel, kehtestati põllumajandustoodete impordi- ja ekspordilitsentsidega seotud tagatisi ning nende vabastamist ja kaotamist käsitlevad tingimused.
8) **Komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2016/1612**,[39] mis on vastu võetud artikli 106 lõike 5 alusel, kehtestati vahetuskursi rakendusjuht kõnealuse määruse kohaselt lehmapiimatarneid vähendavatele rahastamiskõlblikele taotlejatele makstava erakorralise toetuse puhul.
9) **Komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2016/1613**,[40] mis on vastu võetud artikli 106 lõike 5 alusel, kehtestati vahetuskursi rakendusjuht kõnealuse määruse kohaselt piimatootjatele ja muude loomakasvatussektorite põllumajandustootjatele makstava erakorralise kohandamistoetuse puhul.
10) **Komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2016/247**,[41] mis on vastu võetud artikli 64 lõike 6 alusel, nähti ette sanktsioonid alusetult tehtud maksete, mis ei ole tingitud ilmsetest vigadest, ning pettuse või tõsise hooletuse korral, mille eest taotleja on vastutav, seoses koolipuuvilja ja koolikköögivilja kava raames puu- ja köögivilja, töödeldud puu- ja köögivilja ning banaanitoodete tarnimiseks ja jagamiseks antava liidu toetusega. See määrus ei ole enam jõus. See tunnistati kehtetuks ja asendati komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2017/40 (vt järgmine punkt).
11) **Komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2017/40**,[42] mis on vastu võetud artikli 64 lõike 6 punkti a ja artikli 106 lõike 5 alusel, nähti ette halduskaristused määruse (EL) nr 1308/2013

---

37 Komisjoni 18. mai 2016. aasta delegeeritud määrus (EL) 2016/1237, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1308/2013 impordi- ja ekspordilitsentside süsteemi kohaldamise eeskirjade osas ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1306/2013 selliste litsentside puhul esitatud tagatiste vabastamist ja kaotamist käsitlevate eeskirjade osas, muudetakse komisjoni määrusi (EÜ) nr 2535/2001, (EÜ) nr 1342/2003, (EÜ) nr 2336/2003, (EÜ) nr 951/2006, (EÜ) nr 341/2007 ja (EÜ) nr 382/2008 ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni määrused (EÜ) nr 2390/98, (EÜ) nr 1345/2005, (EÜ) nr 376/2008 ja (EÜ) nr 507/2008 (ELT L 206, 30.7.2016, lk 1).

38 Komisjoni 18. mai 2016. aasta delegeeritud määrus (EL) 2016/1238, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1308/2013 riikliku sekkumise ja eraladustamistoetuse osas (ELT L 206, 30.7.2016, lk 15).

39 Komisjoni 8. septembri 2016. aasta delegeeritud määrus (EL) 2016/1612, millega antakse toetust piimatootmise vähendamiseks (ELT L 242, 9.9.2016, lk 4).

40 Komisjoni 8. septembri 2016. aasta delegeeritud määrus (EL) 2016/1613, millega nähakse ette erakorraline kohandamistoetus piimatootjatele ja muude loomakasvatussektorite põllumajandustootjatele (ELT L 242, 9.9.2016, lk 10).

41 Komisjoni 17. detsembri 2015. aasta delegeeritud määrus (EL) 2016/247, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1308/2013 seoses liidu toetusega, mida antakse koolipuuvilja ja koolikköögivilja kava raames puu- ja köögivilja, töödeldud puu- ja köögivilja- ning banaanitoodete tarnimiseks ja jagamiseks (ELT L 46, 23.2.2016, lk 1).

42 Komisjoni 3. novembri 2016. aasta delegeeritud määrus (EL) 2017/40, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1308/2013 seoses liidu toetusega, mida antakse haridusasutustes puu- ja köögivilja, banaanide ja piima pakkumiseks, ning muudetakse komisjoni delegeeritud määrust (EL) nr 907/2014 (ELT L 5, 10.1.2017, lk 1).

II osa I jaotise II peatüki 1. jaos osutatud koolikava rakendamisega seotud nõuetele mittevastavuse korral. Ühtlasi muudeti sellega samal ajal komisjoni delegeeritud määrust (EL) nr 907/2014 (vt punkti 2.3 alapunkt A) selle toetusega seotud vahetuskursi rakendusjuhu osas.

12) **Komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2017/891**,[43] mis on vastu võetud artikli 62 lõike 1 ja artikli 64 lõike 6 punkti a alusel, täiendati määrust (EL) nr 1306/2013 puu- ja köögiviljade ning töödeldud puu- ja köögivilja sektorites kohaldatavate karistuste osas.

13) **Komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2018/273**,[44] mis on vastu võetud artikli 64 lõike 6 ja artikli 89 lõike 5 alusel, nähti ette eeskirjad, milles käsitletakse liikmesriikide määratava halduskaristuse proportsionaalse ja astmelise konkreetse määra kindlakstegemist seoses viinapuude istutuseks antavate lubade süsteemiga ning selliste juhtumite kindlakstegemist, mil ei tule halduskaristusi rakendada. Lisaks, et aidata avastada pettusi, loodi sellega isotoopide analüüside andmepank, mis ehitatakse üles liikmesriikide kogutud proovide põhjal, ning kehtestati eeskirjad kontrolliasutuste kohta ja liikmesriikide järelduste ühise kasutamise kohta.

Kooskõlas delegeeritud õigusakte käsitleva ühisseisukohaga[45] peeti liikmesriikide ekspertidega nõu ÜPP horisontaalküsimuste eksperdirühmas ja põllumajandusturgude eksperdirühmas liikmesriikide ekspertidega, eelkõige ühise turukorralduse ühtse määruse alla kuuluvates küsimustes. Määrustest teavitati Euroopa Parlamenti ja nõukogu. Euroopa Parlament ega nõukogu ei esitanud ühegi delegeeritud määruse kohta vastuväiteid.

Komisjon ei ole võtnud vastu delegeeritud õigusakte artiklite 65, 84, 107 ja 110 alusel, sest komisjon ei ole sellist vajadust kindlaks teinud.

2.4. Järeldused

Komisjon on kasutanud oma delegeeritud õigusi nõuetekohaselt. Ei saa välistada, et komisjonile antud õigusi võib tulevikus vaja minna.

3. EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU 17. DETSEMBRI 2013. AASTA MÄÄRUS (EL) NR 1307/2013, MILLEGA KEHTESTATAKSE ÜHISE PÕLLUMAJANDUSPOLIITIKA RAAMES TOETUSKAVADE ALUSEL PÕLLUMAJANDUSTOOTJATELE MAKSTAVATE OTSETOETUSTE

[43] Komisjoni 13. märtsi 2017. aasta delegeeritud määrus (EL) 2017/891, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1308/2013 puu- ja köögivilja ning töödeldud puu- ja köögivilja sektorite osas ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1306/2013 neis sektorites kohaldatavate karistuste osas ja muudetakse komisjoni rakendusmäärust (EL) nr 543/2011 (ELT L 138 25.5.2017, lk 4).

[44] Komisjoni 11. detsembri 2017. aasta delegeeritud määrus (EL) 2018/273, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1308/2013 viinapuude istutuseks antavate lubade süsteemi, istandusregistri, saatedokumentide ja sertifitseerimise, sissetulevate ja väljaminevate kaupade registri, kohustuslike deklaratsioonide, teavituste ja teabe avaldamise osas, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1306/2013 asjakohase kontrolli ja karistuste osas ning millega muudetakse komisjoni määrusi (EÜ) nr 555/2008, (EÜ) nr 606/2009 ja (EÜ) nr 607/2009 ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni määrus (EÜ) nr 436/2009 ja komisjoni delegeeritud määrus (EL) 2015/560 (ELT L 58, 28.2.2018, lk 1).

[45] Vt joonealune märkus 13.

EESKIRJAD NING TUNNISTATAKSE KEHTETUKS NÕUKOGU MÄÄRUSED (EÜ) NR 637/2008 JA (EÜ) NR 73/2009

3.1. Sissejuhatus

Määrusega (EL) nr 1307/2013[46] on kehtestatud I lisas loetletud toetuskavade alusel otse põllumajandustootjatele antavate toetuste (edaspidi „otsetoetused“) eeskirjad.

Artikliga 2 on komisjonile antud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, millega muudetakse I lisas sätestatud toetuskavade loetelu määral, mis on vajalik selleks, et võtta arvesse toetuskavasid käsitlevaid uusi seadusandlikke akte, mida võidakse vastu võtta pärast kõnealuse määruse jõustumist.

Artikli 4 lõikega 3 on komisjonile antud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, millega kehtestatakse:

(a) raamistik, millest lähtuvalt liikmesriigid kehtestavad kriteeriumid, millele põllumajandustootjad peavad vastama, et täita kohustust hoida põllumajandusmaa karjatamiseks või harimiseks sobilikus seisukorras, nagu on osutatud lõike 1 punkti c alapunktis ii;
(b) raamistik, millest lähtuvalt liikmesriigid määratlevad minimaalse tegevuse põllumajandusmaal, mis on looduslikult karjatamiseks või harimiseks sobilikus seisukorras, nagu on osutatud lõike 1 punkti c alapunktis iii;
(c) kriteeriumid, et määrata kindlaks rohu ja muude rohttaimede ülekaal, ja kriteeriumid, et teha kindlaks lõike 1 punktis h osutatud kohalikud tavad.

Artikli 6 lõikega 3 on komisjonile antud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, millega kohandatakse II lisas sätestatud riiklikke ülemmäärasid, et võtta arvesse muudatusi antavate otsetoetuste maksimaalsetes kogusummades.

Artikli 7 lõikega 3 on komisjonile antud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte III lisas sätestatud netoülemmäärade kohandamiseks, et võtta arvesse muudatusi antavate otsetoetuste maksimaalsetes kogusummades.

Artikli 8 lõikega 3 on komisjonile antud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, millega kehtestatakse eeskirjad liikmesriikide poolt põllumajandustootjate suhtes vastavalt kõnealuse artikli lõikele 1 kohaldatavate vähendamiste arvutamise aluse kohta, et tagada otsetoetuste kohandamiste nõuetekohane kohaldamine finantsdistsipliini silmas pidades.

Artikli 9 lõikega 5 on komisjonile antud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, millega kehtestatakse:

(a) kriteeriumid selliste juhtumite kindlaks määramiseks, mille puhul põllumajandustootja põllumaad käsitatakse põhiliselt maa-alana, mis on looduslikult karjatamiseks või harimiseks sobilikus seisukorras;
(b) kriteeriumid põllumajanduslikust ja mittepõllumajanduslikust tegevusest saadud tulu eristamiseks;
(c) kriteeriumid lõigetes 2 ja 4 osutatud otsetoetuste summa kindlaks määramiseks, eelkõige seoses otsetoetustega toetusõiguste jaotamise esimesel aastal, kui toetusõiguste väärtus

[46] Vt joonealune märkus 10.

ei ole veel lõplikult kehtestatud, ja samuti seoses otsetoetustega uute põllumajandustootjate puhul;

(d) kriteeriumid, millele põllumajandustootjad peavad vastama, et tõendada lõigete 2 ja 3 kohaldamisel, et nende põllumajanduslik tegevus ei moodusta ebaolulist osa nende üldisest majandustegevusest ning et nende põhiline tegevus või äriühingu eesmärk on põllumajanduslik tegevus.

Artikli 20 lõikega 6 on komisjonile antud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, millega kohandatakse VI lisas sätestatud summasid, et võtta arvesse tagajärgi, mis kaasnevad demineeritud maa-ala kasutuselevõtuga põllumajanduslikuks tegevuseks, millest Horvaatia on teatanud.

Artikli 35 lõikega 1 on komisjonile antud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, milles käsitletakse:

(a) eeskirju põllumajandustootjate toetuskõlblikkuse ja juurdepääsu kohta põhitoetuskavale tegeliku või eeldatava pärandi, rendilepingu kohase pärimise, õigusliku seisundi või nimetuse muutumise, toetusõiguste üleandmise, põllumajandusliku majapidamise ühinemise või jagunemise ning artikli 24 lõikes 8 osutatud lepingusätte kohaldamise korral;

(b) eeskirju toetusõiguste väärtuse ja arvu arvutamise või toetusõiguste väärtuse suurendamise või vähendamise kohta seoses toetusõiguste jaotamisega käesoleva jaotise sätete kohaselt, sealhulgas eeskirju:

(i) põllumajandustootja taotluse alusel toetusõiguste esialgse väärtuse ja arvu või toetusõiguste esialgse suurendamise määramise võimaluse kohta;

(ii) toetusõiguste esialgse ja lõpliku väärtuse ja arvu kehtestamise tingimuste kohta;

(iii) selliste juhtumite kohta, kus müügi- või rendileping võib mõjutada toetusõiguste jaotamist;

(c) eeskirju riiklikust reservist või piirkondlikest reservidest saadud toetusõiguste väärtuse ja arvu kehtestamise ja arvutamise kohta;

(d) eeskirju toetusõiguste ühikuväärtuse muutmise kohta toetusõiguste osade puhul ning artikli 34 lõikes 4 osutatud toetusõiguste üleandmise puhul;

(e) kriteeriume artikli 24 lõike 1 kolmanda lõigu punktide a, b ja c kohaste valikute kohaldamiseks;

(f) kriteeriume artikli 24 lõigete 4–7 kohaselt jaotamisele kuuluvate toetusõiguste suhtes piirangute kohaldamiseks;

(g) kriteeriume artikli 30 lõigete 6 ja 7 kohaste toetusõiguste jaotamiseks;

(h) kriteeriume artikli 32 lõikes 5 osutatud vähenduskoefitsiendi kehtestamiseks.

Artikli 35 lõikega 2 on komisjonile antud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, millega kehtestatakse deklaratsiooni sisu ja toetusõiguste aktiveerimise nõudeid käsitlevad eeskirjad.

Artikli 35 lõikega 3 on komisjonile antud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, millega kehtestatakse eeskirjad, mille kohaselt on toetuste andmise tingimuseks teatavate kanepisortide sertifitseeritud seemne kasutamine ja milles sätestatakse kanepisortide kindlaksmääramise kord ja kõnealuste sortide tetrahüdrokannabinooli sisalduse kontroll, nagu on osutatud artikli 32 lõikes 6.

Artikli 36 lõikega 6 on komisjonile antud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, milles käsitletakse eeskirju põllumajandustootjate toetuskõlblikkuse ja juurdepääsu kohta ühtse pindalatoetuse kavale.

Artikli 39 lõikega 3 on komisjonile antud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, millega kehtestatakse täiendavad eeskirjad, milles käsitletakse põhitoetuskava kehtestamist liikmesriikides, kes on kohaldanud ühtse pindalatoetuse kava.

Artikli 43 lõikega 12 on komisjonile antud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, millega:

(a) lisatakse samaväärsed tavad IX lisas esitatud loetellu;
(b) kehtestatakse kõnealuse artikli lõike 3 punktis b osutatud riiklike või piirkondlike sertifitseerimissüsteemide suhtes kohaldatavad asjakohased nõuded, sealhulgas kõnealuste süsteemidega antavad tagatised;
(c) kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad määruse (EL) nr 1305/2013 artikli 28 lõikes 6 osutatud summa arvutamiseks kõnealuse määruse IX lisa I jaotise punktides 3 ja 4 ning III jaotise punktis 7 osutatud tavade suhtes ning muude käesoleva lõike punkti a kohaselt kõnealusesse lisasse lisatud samaväärsete tavade suhtes, mille puhul on topeltrahastamise vältimiseks vaja erilisi arvutusi.

Artikli 44 lõikega 5 on komisjonile antud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, millega:

(a) tunnustatakse muid perekondade ja liikide tüüpe kui neid, millele on osutatud kõnealuse artikli lõikes 4, ning
(b) kehtestatakse eeskirjad eri põllumajanduskultuuride osakaalu täpse arvutamise kohaldamiseks.

Artikli 45 lõikega 5 on komisjonile antud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad püsirohumaa säilitamiseks.

Artikli 45 lõikega 6 on komisjonile antud õigus võtta kooskõlas artikliga 70 vastu delegeeritud õigusakte, millega:

(a) kehtestatakse raamistik kõnealuse artikli lõike 1 teises lõigus osutatud täiendavate tundlike alade määratlemiseks;
(b) kehtestatakse üksikasjalikud meetodid püsirohumaa ja kogu põllumajandusmaa suhtarvu kindlaksmääramiseks, mida tuleb kõnealuse artikli lõike 2 kohaselt säilitada;
(c) määratletakse kõnealuse artikli lõike 3 esimeses lõigus osutatud varasem periood.

Artikli 46 lõikega 9 on komisjonile antud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, millega:

(a) sätestatakse täiendavad kriteeriumid kõnealuse artikli lõikes 2 osutatud maa-alade liikide kohta, et kvalifitseeruda ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-aladena;
(b) lisatakse maa-alade muid liike kui need, millele on osutatud kõnealuse artikli lõikes 2, mida saab võtta arvesse lõikes 1 osutatud protsendimäära järgimiseks;
(c) kohandatakse X lisa, et kehtestada lõikes 3 osutatud ümberarvestuskoefitsiendid ja kaalutegurid ning võtta arvesse komisjoni poolt kõnealuse lõike punktide a ja b kohaselt määratletavaid kriteeriume ja/või maa-alade liike;
(d) sätestatakse lõikes 5 osutatud rakendamise ja lõikes 6 osutatud täitmise eeskirjad, sealhulgas esitatavad miinimumnõuded;

(e) kehtestatakse raamistik, mille raames määravad liikmesriigid kindlaks kriteeriumid, millele põllumajanduslikud majapidamised peavad vastama, et neid saaks käsitada vahetus läheduses asuvatena lõike 6 tähenduses;
(f) kehtestatakse meetodid lõike 7 kohase metsaga kaetud kogu maismaa pindala protsendimäära ning metsa ja põllumajandusmaa vahelise suhtarvu kindlaksmääramiseks.

Artikli 50 lõikega 11 on komisjonile antud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, millega kehtestatakse tingimused, mille kohaselt võib juriidilist isikut käsitada noore põllumajandustootja toetuse saamise tingimustele vastavana.

Artikli 52 lõikega 9 on komisjonile antud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, millega kehtestatakse:

(a) tootmiskohustusega seotud toetuse andmise tingimused;
(b) eeskirjad kooskõla kohta muude liidu meetmetega ning toetuse kumuleerumise kohta.

Artikli 52 lõikega 10 on komisjonile antud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, et täiendada kõnealust määrust vabatahtliku tootmiskohustusega seotud toetusmeetme osas, mille eesmärk on vältida vabatahtliku tootmiskohustusega seotud toetuse saajate kahju turgude struktuurilise tasakaalustamatuse tõttu vastavas sektoris.

Artikli 57 lõikega 3 on komisjonile antud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte seoses eeskirjade ja tingimustega maa ja sortide heakskiitmise kohta puuvilla eritoetuse puhul.

Artikli 58 lõikega 5 on komisjonile antud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte seoses eeskirjadega kõnealuse toetuse andmise tingimuste kohta, toetuskõlblikkuse nõuete ja agronoomiatavade kohta.

Artikli 59 lõikega 3 on komisjonile antud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, millega kehtestatakse:

(a) tootmisharudevaheliste organisatsioonide heakskiitmise kriteeriumid;
(b) tootjate kohustused;
(c) eeskirjad, millega reguleeritakse olukordi, kus heakskiidetud tootmisharudevaheline organisatsioon ei vasta punktis a osutatud kriteeriumidele.

Artikli 64 lõikega 5 on komisjonile antud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, milles sätestatakse väikepõllumajandustootjate kavas osalemise tingimused, kui osaleva põllumajandustootja olukord on muutunud.

Artikli 67 lõikega 1 on komisjonile antud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte vajalike meetmete kohta seoses teabega, mida liikmesriigid peavad edastama komisjonile kõnealuse määruse kohaldamiseks või otsetoetuste kontrollimiseks, seireks, hindamiseks ja auditeerimiseks, samuti nõukogu otsusega sõlmitud rahvusvahelistes kokkulepetes ette nähtud nõuete, sealhulgas kõnealuste kokkulepete kohaste teavitamisnõuete täitmiseks. Seda tehes võtab komisjon arvesse andmevajadusi ja sünergiat võimalike andmeallikate vahel.

Artikli 67 lõikega 2 on komisjonile antud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, et kehtestada täiendavad eeskirjad järgmise kohta:

(a) esitatava teabe laad ja liik;
(b) töödeldavate andmete kategooriad ja maksimaalne andmete säilitamise aeg;

(c) juurdepääsuõigused kättesaadavaks tehtud teabele või teabesüsteemidele;

(d) teabe avaldamise tingimused.

Artikliga 73 on komisjonile antud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte seoses vajalike meetmetega, et kaitsta põllumajandustootjate omandatud õigusi ja õiguspäraseid ootusi, eesmärgiga tagada sujuv üleminek määrusega (EÜ) nr 73/2009 kehtestatud korralt määrusega (EL) nr 1307/2013 sätestatud korrale.

3.2. Õiguslik alus

Käesolev aruanne tuleb esitada vastavalt artikli 70 lõikele 2. Selle sätte kohaselt antakse artiklites 2, 4, 6, 7, 8, 9, 20, 35, 36, 39, 43, 44, 45, 46, artiklis 50, artiklites 52, 57, 58, 59, 64, 67 ja artiklis 73 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte komisjonile seitsmeks aastaks alates 1. jaanuarist 2014. Komisjon esitab delegeeritud volituste kohta aruande hiljemalt üheksa kuud enne seitsmeaastase tähtaja möödumist. Volituste delegeerimist pikendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab selle suhtes vastuväite hiljemalt kolm kuud enne iga ajavahemiku lõppemist.

3.3. Delegeeritud volituste kasutamine

Hetkel on komisjon võtnud **määruse (EL) nr 1307/2013 alusel vastu 15 delegeeritud õigusakti**.

A) **Komisjoni delegeeritud määrusega (EL) nr 502/2014**,[47] mis on vastu võetud artikli 8 lõike 3 alusel, täiendati nõukogu määrust (EÜ) nr 73/2009 ja määrust (EL) nr 1307/2013 ning nähti ette selliste vähendamiste arvutamise alus, mida liikmesriigid kohaldavad põllumajandustootjate suhtes tulenevalt 2014. aasta maksete lineaarsest vähendamisest ja 2014. kalendriaasta finantsdistsipliinist.
Kooskõlas delegeeritud õigusakte käsitleva ühisseisukohaga[48] peeti liikmesriikide ekspertidega kolme kõnealuse delegeeritud õigusakti üle nõu otsetoetuste eksperdirühmas. Määrustest teavitati Euroopa Parlamenti ja nõukogu. Euroopa Parlament ega nõukogu ei esitanud ühegi delegeeritud määruse kohta vastuväiteid.

B) **Komisjoni delegeeritud määrusega (EL) nr 639/2014**,[49] mis on vastu võetud artikli 4 lõike 3, artikli 8 lõike 3, artikli 9 lõike 5, artikli 35 lõigete 1, 2 ja 3, artikli 36 lõike 6, artikli 39 lõike 3, artikli 43 lõike 12, artikli 44 lõike 5, artikli 45 lõigete 5 ja 6, artikli 46 lõike 9, artikli 50 lõike 11, artikli 52 lõike 9, artikli 57 lõike 3, artikli 58 lõike 5, artikli 59 lõike 3 ning artikli 67 lõigete 1 ja 2 alusel, täiendati määrust (EL) nr 1307/2013. Selles

---

47 Komisjoni 11. märtsi 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) nr 502/2014, millega täiendatakse nõukogu määrust (EÜ) nr 73/2009 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1307/2013 selliste vähendamiste arvutamise aluse osas, mida liikmesriigid kohaldavad põllumajandustootjate suhtes tulenevalt 2014. aasta maksete lineaarsest vähendamisest ja 2014. kalendriaasta finantsdistsipliinist (ELT L 145, 16.5.2014, lk 20).

48 Delegeeritud õigusakte käsitlev ühisseisukoht, 2011 (avaldamata).

49 Komisjoni 11. märtsi 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) nr 639/2014, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1307/2013, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames toetuskavade alusel põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste eeskirjad, ning muudetakse kõnealuse määruse X lisa (ELT L 181, 20.6.2014, lk 1).

määratleti põllumajandusmaa karjatamiseks või harimiseks sobilikus seisukorras hoidmise kriteeriumide raamistik, karjatamiseks või harimiseks looduslikult sobilikus seisukorras oleval põllumajandusmaal tehtava miinimumtegevuse raamistik, rohu ja muude rohttaimede ülekaal püsirohumaal ning püsirohumaaga seotud kohalikud kinnistunud tavad. Sellega nähti ette selliste vähendamiste arvutamise alused, mida liikmesriigid finantsdistsipliini arvestades põllumajandustootjate suhtes kohaldavad. Selles määratleti juhud, kui põllumajandusmaad on põhiliselt karjatamiseks või harimiseks looduslikult sobilikus seisukorras olevad maa-alad, mittepõllumajanduslikust tegevusest saadud tulu, määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 9 lõigetes 2 ja 4 ning määruse (EL) nr 639/2014 artikli 13 lõikes 2 osutatud otsetoetuste summa ja kriteeriumid, mille alusel tõendatakse, et põllumajanduslik tegevus ei moodusta tühist osa ja et põhiline tegevus või ettevõtte eesmärk on põllumajanduslik tegevus. Sellega kehtestati eeskirjad määruse (EL) nr 1307/2013 III jaotise 1. peatüki 1., 2., 3. ja 5. jao kohase põhitoetuskava ning määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 36 kohase ühtse pindalatoetuse kava kohaldamiseks. Sellega kehtestati kliimat ja keskkonda säästvate põllumajandustavade (nn keskkonnasäästlikumaks muutmise) eest toetuse maksmise eeskirjad, eelkõige seoses samaväärsuse, põllumajanduskultuuride mitmekesistamise, püsirohumaa säilitamise ja püsirohumaa suhtarvu ning ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alaks liigitamise kriteeriumitega, ning muudetakse määruse (EL) nr 1307/2013 X lisa, kehtestades selle määruse artikli 46 lõikes 3 osutatud ümberarvestuskoefitsiendid ja kaalutegurid eri liiki ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alade puhul. Sellega kehtestati eeskirjad juriidiliste isikute või füüsiliste isikute rühma võimaluse kohta saada noorte põllumajandustootjate toetust, tootmiskohustusega seotud toetuse andmise üksikasjalikud tingimused, liikmesriikide kohustused ja võimalused seoses puuvilla eritoetusega ning üksikasjalikud eeskirjad teadete kohta, mida liikmesriigid peavad esitama.

Komisjon on seda delegeeritud akti viiel korral muutnud.

2015. aastal muudeti seda artikli 52 lõike 9 alusel **komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2015/1383**[50] seoses tootmiskohustusega seotud toetuse kõlblikkuse tingimustega, mis on seotud loomade identifitseerimise ja registreerimise nõuetega.

2016. aastal muudeti seda artikli 50 lõike 11, artikli 52 lõike 9 ning artikli 67 lõigete 1 ja 2 alusel **komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2016/141**[51] seoses noorte põllumajandustootjate toetuse ja vabatahtliku tootmiskohustusega seotud toetuse maksmist käsitlevate teatavate sätetega ja kehtestati erand Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 53 lõikest 6.

2017. aastal muudeti seda artikli 35 lõigete 2 ja 3, artikli 44 lõike 5 punkti b, artikli 46 lõike 9 punktide a ja c, artikli 50 lõike 11, artikli 52 lõike 9 punkti a ning artikli 67 lõike 1 ja

[50] Komisjoni 28. mai 2015. aasta delegeeritud määrus (EL) 2015/1383, millega muudetakse delegeeritud määrust (EL) nr 639/2014 seoses Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1307/2013 kohaste tootmiskohustusega seotud toetuse kõlblikkuse tingimustega, mis on seotud loomade identifitseerimise ja registreerimise nõuetega (ELT L 214, 13.8.2015, lk 1).

[51] Komisjoni 30. novembri 2015. aasta delegeeritud määrus (EL) 2016/141, millega muudetakse delegeeritud määrust (EL) nr 639/2014 seoses noorte põllumajandustootjate toetuse ja vabatahtliku tootmiskohustusega seotud toetuse maksmist käsitlevate teatavate sätetega ja kehtestatakse erand Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 53 lõikest 6 (ELT L 28, 4.2.2016, lk 2).

lõike 2 punkti a alusel **komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2017/1155**[52] seoses kanepi kasvatamisega seotud kontrollimeetmetega, teatavate keskkonnasäästlikumaks muutmise sätetega (eelkõige seoses ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-aladega), kajastades keskkonnasäästlikumaks muutmise läbivaatamise tulemusi pärast esimest rakendamisaastat, toetustega juriidilise isiku üle kontrolli omavatele noortele põllumajandustootjatele, vabatahtliku tootmiskohustusega seotud toetuse summa arvutamisega ühiku kohta, toetusõiguste osadega ja teatavate teavituskohustustega, mis on seotud ühtse pindalatoetuse kava ja tootmiskohustusega seotud vabatahtliku toetusega, ja muudeti määruse (EL) nr 1307/2013 X lisa, mis käsitleb ümberarvestuskoefitsiente ja kaalutegureid.

2018. aastal muudeti seda artikli 35 lõike 3, artikli 52 lõike 9 ning artikli 67 lõigete 1 ja 2 alusel **komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2018/707**[53] kanepi toetuskõlblikkuse kriteeriumite osas ühtse pindalatoetuse kava raames ja tootmiskohustusega seotud vabatahtliku toetusega seotud teatavate nõuete osas ning artikli 45 lõike 6 punkti b ja artikli 46 lõike 9 punkti a alusel **komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2018/1784**[54] määruses (EL) nr 1307/2013 sätestatud keskkonnasäästlikumaks muutmise tavasid käsitlevate teatavate sätete osas pärast määrusega (EL) 2017/2393 tehtud muudatusi[55].

Kooskõlas delegeeritud õigusakte käsitleva ühisseisukohaga[56] peeti liikmesriikide ekspertidega kõikide nende delegeeritud õigusaktide üle nõu otsetoetuste eksperdirühmas. Määrustest teavitati Euroopa Parlamenti ja nõukogu. Euroopa Parlament ega nõukogu ei esitanud ühegi delegeeritud määruse kohta vastuväiteid.

C) Lisaks eespool mainitud komisjoni delegeeritud määrusele (EL) 2017/1155 (mida on nimetatud eespool punktis B), millega muudeti määruse (EL) nr 1307/2013 X lisa, võttis komisjon määruse (EL) nr 1307/2013 lisade muutmiseks vastu järgmised delegeeritud õigusaktid:

---

52 Komisjoni 15. veebruari 2017. aasta delegeeritud määrus (EL) 2017/1155, millega muudetakse delegeeritud määrust (EL) nr 639/2014 seoses kanepi kasvatamisega seotud kontrollimeetmetega, teatavate keskkonnasäästlikumaks muutmise toetuse sätetega, toetustega juriidilise isiku üle kontrolli omavatele noortele põllumajandustootjatele, vabatahtliku tootmiskohustusega seotud toetuse summa arvutamisega ühiku kohta, toetusõiguste osadega ja teatavate teavituskohustustega, mis on seotud ühtse pindalatoetuse kava ja tootmiskohustusega seotud vabatahtliku toetusega, ning muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1307/2013 X lisa (ELT L 167, 30.6.2017, lk 1).

53 Komisjoni 28. veebruari 2018. aasta delegeeritud määrus (EL) 2018/707, millega muudetakse delegeeritud määrust (EL) nr 639/2014 kanepi toetuskõlblikkuse kriteeriumite osas ühtse pindalatoetuse kava raames ja tootmiskohustusega seotud vabatahtliku toetusega seotud teatavate nõuete osas (ELT L 119, 15.5.2018, lk 1).

54 Komisjoni 9. juuli 2018. aasta delegeeritud määrus (EL) 2018/1784, millega muudetakse delegeeritud määrust (EL) nr 639/2014 Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr 1307/2013 sätestatud keskkonnasäästlikumaks muutmise tavasid käsitlevate teatavate sätete osas (ELT L 293, 20.11.2018, lk 1).

55 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2017. aasta määrus (EL) 2017/2393, millega muudetakse määruseid (EL) nr 1305/2013 Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta, (EL) nr 1306/2013 ühise põllumajanduspoliitika rahastamise, haldamise ja seire kohta, (EL) nr 1307/2013, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames toetuskavade alusel põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste eeskirjad, (EL) nr 1308/2013, millega kehtestatakse põllumajandustoodete ühine turukorraldus, ning (EL) nr 652/2014, millega nähakse ette sätted toiduahela, loomade tervise ja heaolu ning taimetervise ja taimse paljundusmaterjaliga seotud kulude haldamise kohta (ELT L 350, 29.12.2017, lk 15).

56 Vt joonealune märkus 13.

1) **komisjoni delegeeritud määrus (EL) nr 994/2014**,[57] millega muudetakse artikli 6 lõike 3, artikli 7 lõike 3 ja artikli 20 lõike 6 alusel määruse (EL) nr 1307/2013 II lisa riiklike ülemmäärade kohta, III lisa netoülemmäärade kohta ja VI lisa Horvaatia suhtes kohaldatavate finantssätete kohta;
2) **komisjoni delegeeritud määrus (EL) nr 1001/2014**,[58] millega muudetakse artikli 46 lõike 9 punkti c alusel Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1307/2013 (millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames toetuskavade alusel põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste eeskirjad) X lisa ümberarvestuskoefitsientide ja kaalutegurite kohta;
3) **komisjoni delegeeritud määrus (EL) nr 1378/2014**,[59] millega muudetakse artikli 6 lõike 3 ja artikli 7 lõike 3 alusel määruse (EL) nr 1307/2013 II lisa riiklike ülemmäärade kohta ja III lisa netoülemmäärade kohta;
4) **komisjoni delegeeritud määrus (EL) 2015/851**,[60] millega muudetakse artikli 6 lõike 3, artikli 7 lõike 3 ja artikli 20 lõike 6 alusel määruse (EL) nr 1307/2013 II lisa riiklike ülemmäärade kohta, III lisa netoülemmäärade kohta ja VI lisa Horvaatia suhtes kohaldatavate finantssätete kohta;
5) **komisjoni delegeeritud määrus (EL) 2016/142**,[61] millega muudetakse artikli 7 lõike 3 alusel määruse (EL) nr 1307/2013 III lisa netoülemmäärade kohta;
6) **komisjoni delegeeritud määrus (EL) nr 2018/162**,[62] millega muudetakse artikli 6 lõike 3 ja artikli 7 lõike 3 alusel määruse (EL) nr 1307/2013 II lisa riiklike ülemmäärade kohta ja III lisa netoülemmäärade kohta;
7) **komisjoni delegeeritud määrus (EL) 2019/71**,[63] millega muudetakse artikli 7 lõike 3 alusel määruse (EL) nr 1307/2013 III lisa netoülemmäärade kohta.

Mõne kõnealuse delegeeritud aktiga on samal ajal muudetud määruse (EL) nr 1305/2013 I lisa. Seepärast on neid nimetatud ka käesoleva aruande punktis 1.3.

Kooskõlas delegeeritud õigusakte käsitleva ühisseisukohaga[64] peeti liikmesriikide ekspertidega nõu otsetoetuste eksperdirühmas ja maaelu arengu eksperdirühmas, kui õigusakt võeti vastu ka määruse (EL) nr 1305/2013 alusel. Määrustest teavitati Euroopa

---

57 Vt joonealune märkus 3.

58 Komisjoni 18. juuli 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) nr 1001/2014, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1307/2013 (millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames toetuskavade alusel põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste eeskirjad) X lisa (ELT L 281, 25.9.2014, lk 1).

59 Vt joonealune märkus 4.

60 Komisjoni 27. märtsi 2015. aasta delegeeritud määrus (EL) 2015/851, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1307/2013 (millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames toetuskavade alusel põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste eeskirjad) II, III ja VI lisa (ELT L 135, 2.6.2015, lk 8).

61 Vt joonealune märkus 6.

62 Vt joonealune märkus 7.

63 Vt joonealune märkus 8.

64 Vt joonealune märkus 13.

Parlamenti ja nõukogu. Euroopa Parlament ega nõukogu ei esitanud ühegi delegeeritud määruse kohta vastuväiteid.

D) **Komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2017/1183**,[65] mis on vastu võetud artikli 67 lõike 2 alusel, täiendati määrusi (EL) nr 1307/2013 ja (EL) nr 1308/2013 (vt selle kohta ka punkt 4.3) seoses komisjonile edastatava teabe ja dokumentidega. Sellega luuakse õigusraamistik, millega eeskätt nõutakse liikmesriikidelt ühe kontaktasutuse määramist, kes vastutaks teatavate ülesannete täitmise eest.

Kooskõlas delegeeritud õigusakte käsitleva ühisseisukohaga[66] peeti liikmesriikide ekspertidega nõu otsetoetuste eksperdirühmas ja ÜPP horisontaalküsimuste eksperdirühmas. Määrustest teavitati Euroopa Parlamenti ja nõukogu. Euroopa Parlament ega nõukogu ei esitanud ühegi delegeeritud määruse kohta vastuväiteid.

Komisjon ei ole võtnud vastu delegeeritud õigusakte artikli 43 lõike 12 punkti a, artikli 44 lõike 5 punkti a, artikli 46 lõike 9 punkti b, artikli 52 lõike 10, artikli 64 lõike 5 ega artikli 73 alusel.

Artikli 43 lõike 12 punktis a käsitletakse kliimat ja keskkonda säästvate põllumajandustavadega samaväärsete tavade lisamist. Tuginedes kogemustele nn tavapäraste keskkonnasäästlikumaks muutmise tavadega ja määruse (EL) nr 1307/2013 IX lisas esitatud loetelul põhinevate samaväärsete tavade rakendamisega, ei teinud komisjon kindlaks vajadust loetelu uue tava lisamisega laiendada.

Artikli 44 lõike 5 punktis a käsitletakse muude kui määruses seoses põllumajanduskultuuride mitmekesistamise kohustusega määratletud perekondade ja liikide tunnustamist. Komisjoni kogemused rakendamisega põllukultuuride praeguse jaotuse põhjal näitasid, et see pakub põllumajandustootjatele piisavat tegutsemisvabadust, samal ajal kui täiendavad kriteeriumid võiksid seda kohustust nõrgendada.

Artikli 46 lõike 9 punktis b käsitletakse muude kui määruses sätestatud ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alade liikide lisamist. Ei 2016. aastal koostatud keskkonnasäästlikumaks muutmise rakendamise esimese aasta ülevaates ega 2017. aasta ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alasid käsitlevas sihtotstarbelises aruandes tehtud järeldused ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alasid käsitleva kohustuse rakendamise kohta tõendanud sellise lisamise vajadust.

Artikli 52 lõikes 10 käsitletakse vabatahtliku tootmiskohustusega seotud toetust turgude struktuurilise tasakaalustamatuse korral. Turgude struktuurilise tasakaalustamatuse tingimus ei ole alates õiguse kehtivusest täidetud olnud[67].

Artikli 64 lõikega 5 on komisjonile antud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, milles sätestatakse väikepõllumajandustootjate kavas osalemise tingimused, kui osaleva põllumajandustootja olukord on muutunud. Arvestades, et põllumajandustootjad said kavaga

---

65 Komisjoni 20. aprilli 2017. aasta delegeeritud määrus (EL) 2017/1183, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusi (EL) nr 1307/2013 ja (EL) nr 1308/2013 seoses komisjonile edastatava teabe ja dokumentidega (ELT L 171, 4.7.2017, lk 100).

66 Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni vahelise parema õigusloome kokkuleppe lisa: Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni ühisseisukoht delegeeritud õigusaktide kohta (ELT L 123, 12.5.2016, lk 1).

67 Artikli 52 lõikega 10 antud õigus kehtestati määrusega (EL) 2017/2393 (täielik viide on esitatud joonealuses märkuses 55).

liituda ainult ühel korral 2015. aastal (ainus erand on pärandi korral) ja et põllumajandustootjad võivad kavas osalemisest mis tahes aastal loobuda, ei teinud komisjon kindlaks vajadust selle õiguse kasutamiseks.

Artiklis 73 käsitletakse üleminekumeetmeid. Need on vastu võetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1310/2013[68]. Seepärast ei kasutanud komisjon antud õigusi.

3.4. Järeldused

Komisjon on kasutanud oma delegeeritud õigusi nõuetekohaselt. Ei saa välistada, et komisjonile antud õigusi võib tulevikus vaja minna.

4. EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU 17. DETSEMBRI 2013. AASTA MÄÄRUS (EL) NR 1308/2013, MILLEGA KEHTESTATAKSE PÕLLUMAJANDUSTOODETE ÜHINE TURUKORRALDUS NING MILLEGA TUNNISTATAKSE KEHTETUKS NÕUKOGU MÄÄRUSED (EMÜ) NR 922/72, (EMÜ) NR 234/79, (EÜ) NR 1037/2001 JA (EÜ) NR 1234/2007

4.1. Sissejuhatus

Määrusega (EL) nr 1308/2013[69] on kehtestatud põllumajandustoodete ühine turukorraldus. Sellega kehtestati eeskirjad põllumajandustoodete eri sektorite kohta.

Artikli 3 lõikega 4 on komisjonile antud õigus ajakohastada II lisa I osas sätestatud riisisektorit käsitlevaid mõisteid.

Artikliga 4 on komisjonile antud õigus kohandada kõnealuses määruses sisalduvaid tootekirjeldusi ja viiteid kombineeritud nomenklatuuri rubriikidele või alamrubriikidele.

Artikliga 18 on komisjonile antud õigus kehtestada tingimused, mille kohaselt ta võib otsustada anda eraladustamistoetust artiklis 17 loetletud toodete puhul.

Artikli 19 lõikega 1 on komisjonile antud õigus kehtestada eeskirju nõuete ja tingimuste kohta, millele tooted peavad riikliku sekkumise korral vastama.

Artikli 19 lõikega 2 on komisjonile antud õigus kehtestada eeskirju kvaliteedikriteeriumide kohta nii pehme nisu, kõva nisu, odra, maisi ja koorimata riisi kokkuostu kui ka müügi puhul.

Artikli 19 lõikega 3 on komisjonile antud õigus kehtestada eeskirju asjakohase ladustamismahu ja riikliku sekkumise süsteemi tõhususe kohta seoses kulutasuvuse, jaotamise ja ettevõtjate juurdepääsuga.

---

[68] Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1310/2013, 17. detsember 2013, millega kehtestatakse teatavad üleminekusätted Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist (EAFRD) antava maaelu arengu toetuse kohta ja muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1305/2013 vahendite ja nende jaotamise osas 2014. aastal ning nõukogu määrust (EÜ) nr 73/2009, samuti Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusi (EL) nr 1307/2013, (EL) nr 1306/2013 ja (EL) nr 1308/2013 seoses nende kohaldamisega 2014. aastal (ELT L 347, 20.12.2013, lk 865).

[69] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1308/2013, millega kehtestatakse põllumajandustoodete ühine turukorraldus ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 922/72, (EMÜ) nr 234/79, (EÜ) nr 1037/2001 ja (EÜ) nr 1234/2007 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 671).

Artikli 19 lõikega 4 on komisjonile antud õigus kehtestada teatavaid tingimusi eraladustamise kohta.

Artikli 19 lõikega 5 on komisjonile antud õigus kehtestada teatavaid eeskirju riikliku sekkumise ja eraladustamise süsteemide nõuetekohase toimimise kohta.

Artikli 19 lõikega 6 on komisjonile antud õigus seoses rümpade klassifitseerimisega.

Artikliga 24 on antud komisjonile õigus kehtestada eri eeskirju seoses haridusasutustes puu- ja köögivilja ning piima ja piimatoodete pakkumise toetusega.

Artikliga 30 on komisjonile antud õigus kehtestada eri eeskirju seoses oliiviõli ja lauaoliivide sektoris antava toetusega.

Artikliga 37 on komisjonile antud õigus kehtestada eri eeskirju seoses puu- ja köögiviljasektoris antava toetusega.

Artikliga 53 on komisjonile antud õigus kehtestada eri eeskirju seoses veinisektori toetusprogrammidega.

Artikliga 56 on komisjonile antud õigus kehtestada eri eeskirju seoses mesindussektoris antava toetusega.

Artikliga 59 on komisjonile antud õigus kehtestada eri eeskirju seoses humalasektoris antava toetusega.

Artikliga 69 on komisjonile antud õigus kehtestada eri eeskirju seoses viinapuude istutuseks antavate lubade süsteemiga.

Artikli 75 lõikega 2 on komisjonile antud õigus võtta vastu eeskirju seoses sektori- või tootepõhiste turustamisstandarditega kõigil turustusetappidel, samuti seoses selliste standardite kohaldamisel tehtavate eranditega, et kohaneda pidevalt muutuvate turutingimuste ja tarbijate uute nõudmistega, võtta arvesse asjaomaste rahvusvaheliste standardite arengusuundi ja vältida takistuste tekitamist tootearendusel.

Artikli 75 lõikega 6 on komisjonile antud õigus muuta lõikes 1 osutatud loetelu sektoritest, mille suhtes võidakse kohaldada turustamisstandardeid.

Artikli 76 lõikega 4 on komisjonile antud õigus võtta vastu teatavaid erandeid seoses puu- ja köögiviljasektoris toodete turustamise lisanõuetega.

Artikli 77 lõikega 5 on komisjonile antud õigus sätestada erandeid humala sertifitseerimiskohustusest.

Artikli 78 lõigetega 3 ja 4 on komisjonile antud õigus seoses VII lisas sätestatud mõistete ja müüginimetuste muudatuste, nendest erandite tegemise või nendest vabastamisega ning seoses nende täpsustamise ja kohaldamise eeskirjadega.

Artikli 78 lõikega 5 on komisjonile antud õigus määrata kindlaks piimatooted, mille puhul märgitakse juhul, kui tegemist ei ole lehmapiimaga, milliselt loomaliigilt see on saadud, ning kehtestada vajalikud eeskirjad.

Artikliga 79 on komisjonile antud õigus kehtestada eeskirju seoses ühe või mitme konkreetse standardi hälbega, mille ületamiseks käsitatakse kogu tootepartiid kõnealusele standardile mittevastavana.

Artikli 80 lõikega 4 on komisjonile antud õigus seoses eeskirjadega mitteturustatavate veinitoodetega seotud siseriiklike menetluste kohta, mis puudutavad nõuetele mittevastavate veinitoodete kõrvaldamist ja hävitamist, ning nendest tehtavate erandite kohta.

Artikli 83 lõikega 4 on komisjonile antud õigus kehtestada tingimusi seoses teatavate toodete ja sektorite siseriiklike eeskirjadega ning samuti katselise tegevusega saadud toodete valdamise, ringluse ja kasutamise tingimusi.

Artikliga 86, artikli 87 lõikega 2 ja artikli 88 lõikega 3 on komisjonile antud õigus seoses vabatahtlike märgetega.

Artikliga 89 on komisjonile antud õigus seoses impordi ja ekspordiga seotud turustamisstandarditega.

Artikli 100 lõikega 3 ja artikliga 109 on komisjonile antud õigus seoses teatavate eeskirjadega päritolunimetuste ja geograafiliste tähiste kohta veinisektoris.

Artikliga 114 on komisjonile antud õigus seoses teatavate eeskirjadega traditsiooniliste nimetuste kohta veinisektoris.

Artikliga 122 on komisjonile antud õigus seoses teatavate eeskirjadega märgistamise ja esitusviisi kohta veinisektoris.

Artikli 125 lõikega 4, artikliga 132, artikli 140 lõikega 2 ja artikliga 143 on komisjonile antud õigus seoses teatavate eeskirjadega suhkrusektoris.

Artikli 145 lõikega 4 on komisjonile antud õigus seoses eeskirjadega istandusregistri ja ettevõtjate seotud kohustuste kohta veinisektoris.

Artikliga 166 on komisjonile antud õigus seoses eeskirjadega tootjaorganisatsioonide ja liitude ning tootmisharudevaheliste organisatsioonidega.

Artikliga 177, artikli 181 lõikega 2, artiklitega 185 ja 186, artikli 190 lõikega 3, artikli 192 lõikega 4 ja artikliga 202 on komisjonile antud õigus seoses kolmandate riikidega toimuva kaubandusega.

Artikli 219 lõikega 1 on komisjonile antud õigus võtta vastu meetmeid sellise turuhäirete ohu vastu, mis on tingitud märkimisväärsest hinnatõusust või -langusest sise- või välisturul või muudest sündmustest või tingimustest, mis põhjustavad turuhäireid või turuhäirete ohtu, kui kõnealune olukord või selle mõju turule tõenäoliselt jätkub või halveneb. Kui turuhäirete puhul on see nõuetekohaselt põhjendatud kiireloomulisuse tõttu vajalik, kohaldatakse artiklis 228 sätestatud kiirmenetlust.

Artikliga 223 on komisjonile antud õigus kehtestada eeskirju vajalike meetmete kohta, mis käsitlevad teavet, mida ettevõtjad, liikmesriigid ja kolmandad riigid peavad esitama.

Artikliga 231 on komisjonile antud õigus seoses üleminekueeskirjadega, mis on vajalikud ettevõtjate omandatud õiguste ja õiguspäraste ootuste kaitsmiseks.

4.2. Õiguslik alus

Käesolev aruanne tuleb esitada vastavalt artikli 227 lõikele 2. Selle sätte kohaselt antakse määruses (EL) nr 1308/2013 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte komisjonile seitsmeks aastaks alates 20. detsembrist 2013. Komisjon esitab delegeeritud volituste kohta

aruande hiljemalt üheksa kuud enne seitsmeaastase tähtaja möödumist. Volituste delegeerimist pikendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab selle suhtes vastuväite hiljemalt kolm kuud enne iga ajavahemiku lõppemist.

4.3. Delegeeritud volituste kasutamine

Hetkel on komisjon võtnud **määruse (EL) nr 1308/2013 alusel vastu 62 delegeeritud õigusakti**.

A) Määrust (EL) nr 1308/2013 täiendavad delegeeritud õigusaktid

Määruse (EL) nr 1308/2013 täiendamiseks on vastu võetud **40 delegeeritud** õigusakti, milles käsitletakse eelkõige erinevaid sektoreid.

Seoses eraladustamisega

Komisjoni delegeeritud määrusega (EL) nr 501/2014,[70] mis on vastu võetud artikli 19 lõike 1 ja lõike 4 punkti a alusel, täiendati Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1308/2013, muutes komisjoni määrust (EÜ) nr 826/2008 eraladustamistoetust saavate põllumajandustoodetega seotud teatavate nõuete osas. See delegeeritud õigusakt on tunnistatud kehtetuks komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2016/1238.

Komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2016/1238,[71] mis on vastu võetud artikli 19 lõigete 1, 2 ja 3, lõike 4 punkti a ja lõike 5 ning artikli 223 lõike 2 punkti a alusel, täiendati määrust (EL) nr 1308/2013 riikliku sekkumise ja eraladustamistoetuse osas (vt ka punkti 2.3 alapunkt B).

Seda delegeeritud õigusakti on muudetud **komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2018/149**[72] riikliku sekkumise raames kokkuostuks ja eraladustamistoetuse saamiseks kõlbliku piima ja kõlblike piimatoodete koostisele esitatavate nõuete ning asjaomaste toodete kvaliteedinäitajate osas.

Seoses veise-, sea- ja lambarümpade klassifitseerimisega

Komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2017/1182,[73] mis on vastu võetud artikli 19 lõike 6 punktide a–d ning artikli 223 lõike 1 ja lõike 2 punkti a alusel, täiendati määrust (EL)

---

70 Komisjoni 11. märtsi 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) nr 501/2014, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1308/2013, muutes komisjoni määrust (EÜ) nr 826/2008 eraladustamistoetust saavate põllumajandustoodetega seotud teatavate nõuete osas (ELT L 145, 16.5.2014, lk 14).

71 Vt . joonealune märkus 38.

72 Komisjoni 15. novembri 2017. aasta delegeeritud määrus (EL) 2018/149, millega muudetakse delegeeritud määrust (EL) 2016/1238 riikliku sekkumise raames kokkuostuks ja eraladustamistoetuse saamiseks kõlbliku piima ja kõlblike piimatoodete koostisele esitatavate nõuete ning asjaomaste toodete kvaliteedinäitajate osas (ELT L 26, 31.1.2018, lk 11).

73 Komisjoni 20. aprilli 2017. aasta delegeeritud määrus (EL) 2017/1182, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1308/2013 liidu veise-, sea- ja lambarümpade klassifitseerimisskaalade ning teatavatesse kategooriatesse kuuluvate rümpade ja elusloomade turuhindadest teatamise osas (ELT L 171, 4.7.2017, lk 74).

nr 1308/2013 liidu veise-, sea- ja lambarümpade klassifitseerimisskaalade ning teatavatesse kategooriatesse kuuluvate rümpade ja elusloomade turuhindadest teatamise osas.

Seoses haridusasutustes puu- ja köögiviljade ning piima ja piimatoodete pakkumise toetusega

Komisjoni delegeeritud määrusega (EL) nr 500/2014,[74] mis on vastu võetud artikli 24 lõike 1 punkti c ja lõike 2 punkti b alusel, täiendati määrust (EL) nr 1308/2013, muutes komisjoni määrust (EÜ) nr 288/2009 seoses koolidele puu- ja köögivilja jagamise kava raames võetavate kaasnevate meetmete rahastamisega. See delegeeritud õigusakt on tunnistatud kehtetuks komisjon delegeeritud määrusega (EL) 2016/247 (vt allpool).

Komisjoni delegeeritud määrusega (EL) nr 1047/2014,[75] mis on vastu võetud artikli 27 lõike 1 punkti b alusel, täiendati määrust (EL) nr 1308/2013 liikmesriikide poolt koolipiima kava jaoks riiklike ja piirkondlike strateegiate koostamise seisukohast. See delegeeritud õigusakt on tunnistatud kehtetuks komisjon delegeeritud määrusega (EL) 2017/40 (vt allpool).

Komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2016/247,[76] mis on vastu võetud artikli 24 alusel, täiendati määrust (EL) nr 1308/2013 seoses liidu toetusega, mida antakse koolipuuvilja ja koolikköögivilja kava raames puu- ja köögivilja, töödeldud puu- ja köögivilja- ning banaanitoodete tarnimiseks ja jagamiseks (vt ka punkti 2.3 alapunkt B). See delegeeritud õigusakt on tunnistatud kehtetuks komisjon delegeeritud määrusega (EL) 2017/40 (vt allpool).

Komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2017/40,[77] mis on vastu võetud artikli 24 ja artikli 223 lõike 2 alusel, täiendati määrust (EL) nr 1308/2013 seoses liidu toetusega, mida antakse haridusasutustes puu- ja köögivilja, banaanide ja piima pakkumiseks, ning muudeti komisjoni delegeeritud määrust (EL) nr 907/2014 (vt ka punkti 2.3 alapunkt A).

Seoses toetusprogrammidega oliiviõli ja lauaoliivide sektoris

Komisjoni delegeeritud määrusega (EL) nr 611/2014,[78] mis on vastu võetud artikli 30 alusel, täiendati Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1308/2013 oliiviõli ja lauaoliivide sektorit toetavate programmide osas.

---

74 Komisjoni 11. märtsi 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) nr 500/2014, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1308/2013, muutes komisjoni määrust (EÜ) nr 288/2009 seoses koolidele puu- ja köögivilja jagamise kava raames võetavate kaasnevate meetmete rahastamisega (ELT L 145, 16.5.2014, lk 12).

75 Komisjoni 29. juuli 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) nr 1047/2014, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1308/2013 liikmesriikide poolt koolipiima kava jaoks riiklike ja piirkondlike strateegiate koostamise seisukohast (ELT L 291, 7.10.2014, lk 4).

76 Vt joonealune märkus 41.

77 Vt joonealune märkus 42.

78 Komisjoni 11. märtsi 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) nr 611/2014, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1308/2013 oliiviõli ja lauaoliivide sektorit toetavate programmide osas (ELT L 168, 7.6.2014, lk 55).

Komisjon muutis seda delegeeritud õigusakti **komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2017/1962**,[79] mis on vastu võetud artikli 30 alusel, et lihtsustada ja selgitada toetusprogramme oliiviõli ja lauaoliivide sektoris.

Seoses toetustega (ja kolmandate riikidega kauplemisega) puu- ja köögivilja ning töödeldud puu- ja köögivilja sektoris

Komisjoni delegeeritud määrusega (EL) nr 499/2014,[80] mis on vastu võetud artikli 37 punkti c alapunkti iv ja punkti d alapunkti xiii, artikli 173 lõike 1 punktide b, c ja f, artikli 181 lõike 2 ja artikli 231 lõike 1 alusel, täiendati Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusi (EEL) nr 1308/2013 ja (EL) nr 1306/2013, muutes komisjoni rakendusmäärust (EL) nr 543/2011, milles käsitletakse puu- ja köögiviljasektorit ning töödeldud puu- ja köögivilja sektorit (vt ka punkti 2.3 alapunkt B).

Komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2017/891,[81] mis on vastu võetud artikli 37 punkti a alapunktide i, ii, iii ja vi, punktide b ja c, punkti d alapunktide i, iii–vi, viii, x, xi ja xii ning punkti e alapunkti i, artikli 173 lõike 1 punktide b, c, d ja f–j, artikli 181 lõike 2, artikli 223 lõike 2 punkti a ja artikli 231 lõike 1 alusel, täiendati Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1308/2013 puu- ja köögivilja ning töödeldud puu- ja köögivilja sektorite osas ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1306/2013 neis sektorites kohaldatavate karistuste osas ja muudeti komisjoni rakendusmäärust (EL) nr 543/2011 (vt ka punkti 2.3 alapunkt B).

Seda delegeeritud õigusakti muudeti artikli 37 alusel **komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2018/1145**[82] puu- ja köögiviljasektori tootjaorganisatsioonide osas.

Seoses riiklike toetusprogrammidega veinisektoris

Komisjoni delegeeritud määrusega (EL) nr 612/2014,[83] mis on vastu võetud artikli 53 punktide b, c, e, f ja h alusel, täiendati määrust (EL) nr 1308/2013, muutes komisjoni määrust (EÜ) nr 555/2008 seoses veinisektori riiklike toetusprogrammide raames võetavate uute meetmetega.

Komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2016/1149,[84] mis on vastu võetud artikli 53 alusel, täiendati määrust (EL) nr 1308/2013 veinisektori riiklike toetusprogrammide osas ja muudetakse komisjoni määrust (EL) nr 555/2008 (vt ka punkti 2.3 alapunkt B).

---

79 Komisjoni 9. augusti 2017. aasta delegeeritud määrus (EL) 2017/1962, millega muudetakse delegeeritud määrust (EL) nr 611/2014, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1308/2013 oliiviõli ja lauaoliivide sektorit toetavate programmide osas (ELT L 279, 28.10.2017, lk 28).

80 Vt joonealune märkus 32.

81 Vt joonealune märkus 43.

82 Komisjoni 7. juuni 2018. aasta delegeeritud määrus (EL) 2018/1145, millega muudetakse delegeeritud määrust (EL) 2017/891 puu- ja köögiviljasektori tootjaorganisatsioonide osas (ELT L 208, 17.8.2018, lk 1).

83 Komisjoni 11. märtsi 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) nr 612/2014, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1308/2013, muutes komisjoni määrust (EÜ) nr 555/2008 seoses veinisektori riiklike toetusprogrammide raames võetavate uute meetmetega (ELT L 168, 7.6.2014, lk 62).

84 Vt joonealune märkus 36.

Seoses mesindussektoriga

Komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2015/1366,[85] mis on vastu võetud artikli 56 lõike 1, artikli 223 lõike 2 ja artikli 231 lõike 1 alusel, täiendati määrust (EL) nr 1308/2013 seoses toetusega mesindussektorile (vt ka punkti 2.3 alapunkt B).

Seoses viinapuude istutusega

Komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2015/560,[86] mis on vastu võetud artikli 69 alusel, täiendati määrust (EL) nr 1308/2013 viinapuude istutuslubade andmise süsteemi osas (vt ka punkti 2.3 alapunkt B). See delegeeritud õigusakt tunnistati kehtetuks komisjon delegeeritud määrusega (EL) 2018/273 (vt allpool).

Komisjoni 11. Detsembri 2017. aasta **delegeeritud määrusega (EL) 2018/273**,[87] mis on vastu võetud artikli 69, artikli 89, artikli 145 lõike 4, artikli 147 lõike 3 ja artikli 223 lõike 2 ning VIII lisa II osa D jao punkti 5 alusel, täiendati määrust (EL) nr 1308/2013 viinapuude istutuseks antavate lubade süsteemi, istandusregistri, saatedokumentide ja sertifitseerimise, sissetulevate ja väljaminevate kaupade registri, kohustuslike deklaratsioonide, teavituste ja teabe avaldamise osas ning tunnistati kehtetuks komisjoni delegeeritud määrus (EL) 2015/560 (vt ka punkti 2.3 alapunkt B).

Seda delegeeritud õigusakti muudeti **komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2019/840**,[88] mis on vastu võetud artikli 89 punkti a ja artikli 147 lõike 3 punkti d alusel, et rakendada Euroopa Liidu ja Kanada vahel sõlmitud veinide ja piiritusjookidega kauplemist käsitlevat kokkulepet ning vabastada jaemüüjad sissetulevate ja väljaminevate kaupade registri pidamisest.

Seoses veinivalmistustavadega

Komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2015/1576,[89] mis on vastu võetud artikli 75 lõike 2 ja lõike 3 punkti g ning artikli 147 lõike 3 punkti e alusel, muudeti määrust (EÜ) nr 606/2009 seoses teatavate veinivalmistustavadega ning määrust (EÜ) nr 436/2009 seoses kõnealuste tavade märkimisega veinisektori registritesse.

Komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2016/765,[90] mis on vastu võetud artikli 75 lõike 2 ja lõike 3 punkti g ning artikli 147 lõike 3 punkti e alusel, muudeti määrust (EÜ) nr 606/2009 seoses teatavate veinivalmistustavadega.

---

85 Vt joonealune märkus 34.

86 Vt joonealune märkus 33.

87 Vt joonealune märkus 44.

88 Komisjoni 12. märtsi 2019. aasta delegeeritud määrus (EL) 2019/840, millega muudetakse delegeeritud määrust (EL) 2018/273 Kanadast pärit veini impordi osas ning vabastatakse jaemüüjad sissetulevate ja väljaminevate kaupade registri pidamisest (ELT L 138, 24.5.2019, lk 74).

89 Komisjoni 6. juuli 2015. aasta delegeeritud määrus (EL) 2015/1576, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 606/2009 seoses teatavate veinivalmistustavadega ning määrust (EÜ) nr 436/2009 seoses kõnealuste tavade märkimisega veinisektori registritesse (ELT L 246, 23.9.2015, lk 1).

90 Komisjoni 11. märtsi 2016. aasta delegeeritud määrus (EL) 2016/765, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 606/2009 seoses teatavate veinivalmistustavadega (ELT L 127, 18.5.2016, lk 1).

Komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2017/1961,[91] mis on vastu võetud artikli 75 lõike 2 ja lõike 3 punkti g alusel, muudeti määrust (EÜ) nr 606/2009 seoses teatavate veinivalmistustavadega.

Määrus (EÜ) nr 606/2009 on tunnistatud kehtetuks komisjon delegeeritud määrusega (EL) 2019/934 (vt allpool).

Komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2019/934,[92] mis on vastu võetud artikli 75 lõike 2 ja artikli 80 lõike 4 alusel, täiendati määrust (EL) nr 1308/2013 seoses viinamarjakasvatusaladega, kus saaduste alkoholisisaldust võib suurendada, viinamarjasaaduste tootmisele ja säilitamisele kehtivate lubatud veinivalmistustavade ja piirangutega, kõrvalsaaduste minimaalse alkoholisisalduse ja nende kõrvaldamisega ning Rahvusvahelise Viinamarja- ja Veiniorganisatsiooni (OIV) toimikute avaldamisega. Samuti tunnistati sellega kehtetuks määrus (EÜ) nr 606/2009.

Seoses oliiviõli turustamisstandarditega

Komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2015/1830,[93] mis on vastu võetud artikli 75 lõike 2 alusel, muudeti määrust (EMÜ) nr 2568/91 oliiviõlide ja pressimisjääkide omaduste ja asjakohaste analüüsimeetodite kohta.

Komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2016/1226,[94] mis on vastu võetud artikli 86 alusel, muudeti Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1308/2013 IX lisa oliiviõli vabatahtlike märgete osas.

Komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2016/2095,[95] mis on vastu võetud artikli 75 lõike 2 alusel, muudeti määrust (EMÜ) nr 2568/91 oliiviõlide ja pressimisjääkide omaduste ja asjakohaste analüüsimeetodite kohta.

---

91 Komisjoni 2. augusti 2017. aasta delegeeritud määrus (EL) 2017/1961, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 606/2009 seoses teatavate veinivalmistustavadega (ELT L 279, 28.10.2017, lk 25).

92 Komisjoni 12. märtsi 2019. aasta delegeeritud määrus (EL) 2019/934, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1308/2013 seoses viinamarjakasvatusaladega, kus saaduste alkoholisisaldust võib suurendada, viinamarjasaaduste tootmisele ja säilitamisele kehtivate lubatud veinivalmistustavade ja piirangutega, kõrvalsaaduste minimaalse alkoholisisalduse ja nende kõrvaldamisega ning Rahvusvahelise Viinamarja- ja Veiniorganisatsiooni (OIV) toimikute avaldamisega (ELT L 149, 7.6.2019, lk 1).

93 Komisjoni 8. juuli 2015. aasta delegeeritud määrus (EL) 2015/1830, millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 2568/91 oliiviõlide ja pressimisjääkide omaduste ja asjakohaste analüüsimeetodite kohta (ELT L 266, 13.10.2015, lk 9).

94 Komisjoni 4. mai 2016. aasta delegeeritud määrus (EL) 2016/1226, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1308/2013 IX lisa oliiviõli vabatahtlike märgete osas (ELT L 202, 28.7.2016, lk 5).

95 Komisjoni 26. septembri 2016. aasta delegeeritud määrus (EL) 2016/2095, millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 2568/91 oliiviõlide ja pressimisjääkide omaduste ja asjakohaste analüüsimeetodite kohta (ELT L 326, 1.12.2016, lk 1).

Komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2018/1096,[96] mis on vastu võetud artikli 75 lõike 2 alusel, muudeti rakendusmäärust (EL) nr 29/2012 oliiviõli märgistamise teatavate üksikasjade osas.

Seoses banaanide turustamisstandarditega

Komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2017/1229,[97] mis on vastu võetud artikli 75 lõike 2 alusel, parandati rakendusmääruse (EL) nr 1333/2011 (millega sätestatakse banaanide turustamisstandardid, nende turustamisstandardite järgimise kontrolli eeskirjad ja teabeedastusnõuded banaanisektoris) teatavaid keeleversioone.

Seoses munade turustamisstandarditega

Komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2017/2168,[98] mis on vastu võetud artikli 75 lõike 2 alusel, muudeti määrust (EÜ) nr 589/2008 vabalt peetavate kanade munade turustusnormide osas kanade piiratud pääsu korral jooksuaedadesse.

Seoses puu- ja köögivilja turustamisstandarditega

Komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2019/428,[99] mis on vastu võetud artikli 75 lõike 2 alusel, muudeti rakendusmäärust (EL) nr 543/2011 teatavate turustamisstandardite osas puu- ja köögiviljasektoris.

Seoses päritolunimetuste, geograafiliste tähiste ja veinisektori traditsiooniliste nimetustega

Komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2017/1353,[100] mis on vastu võetud artikli 100 lõike 3 alusel, muudetakse määrust (EÜ) nr 607/2009 seoses veiniviinamarjasortide nimede ja nende sünonüümidega, mida võib kasutada veinide märgistuses.

Komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2019/33,[101] mis on vastu võetud artiklite 109, 114 ja 122 alusel, täiendati määrust (EL) nr 1308/2013 veinisektori kaitstud päritolunimetuste, geograafiliste tähiste ja traditsiooniliste nimetuste kaitsetaotluste, vastuväite esitamise menetluse, kasutuspiirangute, tootespetsifikaatide muutmise, tühistamise ning märgistamise ja esitlusviisi osas. Samuti tunnistati sellega kehtetuks määrus (EÜ) nr 607/2009.

---

96 Komisjoni 22. mai 2018. aasta delegeeritud määrus (EL) 2018/1096, millega muudetakse rakendusmäärust (EL) nr 29/2012 oliiviõli märgistamise teatavate üksikasjade osas (ELT L 197, 3.8.2018, lk 3).

97 Komisjoni 3. mai 2017. aasta delegeeritud määrus (EL) 2017/1229, millega parandatakse rakendusmääruse (EL) nr 1333/2011 (millega sätestatakse banaanide turustamisstandardid, nende turustamisstandardite järgimise kontrolli eeskirjad ja teabeedastusnõuded banaanisektoris) teatavaid keeleversioone (ELT L 177, 8.7.2017, lk 6).

98 Komisjoni 20. septembri 2017. aasta delegeeritud määrus (EL) 2017/2168, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 589/2008 vabalt peetavate kanade munade turustusnormide osas kanade piiratud pääsu korral jooksuaedadesse (ELT L 306, 22.11.2017, lk 6).

99 Komisjoni 12. juuli 2018. aasta delegeeritud määrus (EL) 2019/428, millega muudetakse rakendusmäärust (EL) 543/2011 teatavate turustamisstandardite osas puu- ja köögiviljasektoris (ELT L 75, 19.3.2019, lk 1).

100 Komisjoni 19. mai 2017. aasta delegeeritud määrus (EL) 2017/1353, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 607/2009 seoses veiniviinamarjasortide nimede ja nende sünonüümidega, mida võib kasutada veinide märgistuses (ELT L 190, 21.7.2017, lk 5).

101 Komisjoni 17. oktoobri 2018. aasta delegeeritud määrus (EL) 2019/33, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1308/2013 veinisektori kaitstud päritolunimetuste, geograafiliste tähiste ja traditsiooniliste nimetuste kaitsetaotluste, vastuväite esitamise menetluse, kasutuspiirangute, tootespetsifikaatide muutmise, tühistamise ning märgistamise ja esitlusviisi osas (ELT L 9, 11.1.2019, lk 2).

Seoses suhkrusektoriga

Komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2016/1166,[102] mis on vastu võetud artikli 125 lõike 4 punkti b alusel, muudeti Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1308/2013 X lisa seoses suhkrusektoris suhkrupeedi ostutingimustega alates 1. oktoobrist 2017.

Seoses tootjaorganisatsioonidega

Komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2016/232,[103] mis võeti vastu artikli 173 lõike 1 ja artikli 223 lõike 2 alusel, täiendati määrust (EL) nr 1308/2013 tootjate koostöö teatavate üksikasjade osas.

Seoses kolmandate riikidega kauplemisega

Komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2015/1538,[104] mis on vastu võetud artikli 177 lõike 1 punkti b, lõike 2 punktide a, b ja e ning artikli 192 lõike 4 alusel, täiendati määrust (EL) nr 1308/2013 seoses CN-koodi 1701 alla kuuluvate, sooduskorraga hõlmatud suhkrutoodete impordilitsentsitaotluste, vabasse ringlusse lubamise ja rafineerimistõendiga turustusaastatel 2015/2016 ja 2016/2017 ning muudeti komisjoni määrusi (EÜ) nr 376/2008 ja (EÜ) nr 891/2009.

Komisjoni delegeeritud määrusega (EL) nr 2016/1237,[105] mis on vastu võetud artikli 177 alusel, täiendati määrust (EL) nr 1308/2013 impordi- ja ekspordilitsentside süsteemi kohaldamise eeskirjade osas.

Komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2018/94,[106] mis on vastu võetud artikli 185 alusel, kehtestati kolmandatest riikidest Hispaaniasse imporditava sorgo imporditollimaksude vähendus ühtse määra alusel. Selle delegeeritud õigusakti kehtivusaeg lõppes 28. veebruaril 2018.

Seoses teabele esitatavate nõuetega

---

[102] Komisjoni 17. mai 2016. aasta delegeeritud määrus (EL) 2016/1166, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1308/2013 X lisa seoses suhkrusektoris suhkrupeedi ostutingimustega alates 1. oktoobrist 2017 (ELT L 193, 19.7.2016, lk 17).

[103] Komisjoni 15. detsembri 2015. aasta delegeeritud määrus (EL) 2016/232, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1308/2013 tootjate koostöö teatavate üksikasjade osas (ELT L 44, 19.2.2016, lk 1).

[104] Komisjoni 23. juuni 2015. aasta delegeeritud määrus (EL) 2015/1538, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1308/2013 seoses CN-koodi 1701 alla kuuluvate, sooduskorraga hõlmatud suhkrutoodete impordilitsentsitaotluste, vabasse ringlusse lubamise ja rafineerimistõendiga turustusaastatel 2015/2016 ja 2016/2017 ning muudetakse komisjoni määrusi (EÜ) nr 376/2008 ja (EÜ) nr 891/2009 (ELT L 242, 18.9.2015, lk 1).

[105] Vt joonealune märkus 37.

[106] Komisjoni 16. novembri 2017. aasta delegeeritud määrus (EL) 2018/94, millega kehtestatakse kolmandatest riikidest Hispaaniasse imporditava sorgo imporditollimaksude vähendus ühtse määra alusel (ELT L 17, 23.1.2018, lk 7).

Komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2017/1183,[107] mis on vastu võetud artikli 223 lõike 2 alusel, täiendati määrust (EL) nr 1308/2013 (ja määrust (EL) nr 1307/2013) seoses komisjonile edastatava teabe ja dokumentidega (vt ka punkti 3.3 alapunkt D).

Komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2017/1965,[108] mis on vastu võetud artikli 223 lõike 2 punkti a alusel, muudeti delegeeritud määrust (EL) nr 2016/1237 riisisektori litsentside kohta esitatava teabe laadi ja liigi osas.

B) Ajutised erakorralised toetusmeetmed

Turuhäiretele reageerimiseks või nende ärahoidmiseks on ajutiste erakorraliste toetusmeetmete võtmiseks võetud artikli 219 lõike 1[109] alusel vastu **22 delegeeritud õigusakti**.

1) **Komisjoni delegeeritud määrusega (EL) nr 913/2014**[110] kehtestati ajutised erakorralised toetusmeetmed virsiku- ja nektariinitootjate jaoks.
2) **Komisjoni delegeeritud määrusega (EL) nr 932/2014**[111] kehtestati ajutised erakorralised toetusmeetmed teatavate puu- ja köögiviljade tootjate jaoks ning muudetakse delegeeritud määrust (EL) nr 913/2014.
3) **Komisjoni delegeeritud määrusega (EL) nr 950/2014**[112] avati ajutine erakorraline eraladustusabikava teatavate juustude puhul ja määrati eelnevalt kindlaks abi summa.
   See delegeeritud õigusakt on **komisjoni delegeeritud määrusega (EL) nr 992/2014**[113] kehtetuks tunnistatud, sest abikava ei tundunud olevat piisav, et tõhusalt ja tulemuslikult reageerida piimatoodete liidust Venemaale importimise keelust tingitud turuhäiretele.
4) **Komisjoni delegeeritud määrusega (EL) nr 949/2014**[114] kehtestati piima ja piimatoodete sektori ajutised erakorralised meetmed või ja lõssipulbri suhtes kehtiva 2014. aasta riikliku sekkumise ajavahemiku pikendamise teel.

---

[107] Vt joonealune märkus 65.

[108] Komisjoni 17. augusti 2017. aasta delegeeritud määrus (EL) 2017/1965, millega muudetakse delegeeritud määrust (EL) 2016/1237 riisisektori litsentside kohta esitatava teabe laadi ja liigi osas (ELT L 279, 28.10.2017, lk 36).

[109] Kõik ajutised erakorralised meetmed peale komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2017/1165 on vastu võetud artikli 219 lõike 1 alusel koostoimes artikliga 228 (kiirmenetlus).

[110] Komisjoni 21. augusti 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) nr 913/2014, millega kehtestatakse ajutised erakorralised toetusmeetmed virsiku- ja nektariinitootjate jaoks (ELT L 248, 22.8.2014, lk 1).

[111] Komisjoni 29. augusti 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) nr 932/2014, millega kehtestatakse ajutised erakorralised toetusmeetmed teatavate puu- ja köögiviljade tootjate jaoks ning muudetakse delegeeritud määrust (EL) nr 913/2014, (ELT L 259, 30.8.2014, lk 2).

[112] Komisjoni 4. septembri 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) nr 950/2014, millega avatakse ajutine erakorraline eraladustusabikava teatavate juustude puhul ja määratakse eelnevalt kindlaks abi summa (ELT L 265, 5.9.2014, lk 22).

[113] Komisjoni 22. septembri 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) nr 992/2014, millega tunnistatakse kehtetuks delegeeritud määrus (EL) nr 950/2014 (ELT L 279, 23.9.2014, lk 17).

5) **Komisjoni delegeeritud määrusega (EL) nr 1031/2014**[115] kehtestati täiendavad ajutised erakorralised toetusmeetmed teatavate puu- ja köögiviljade tootjatele.
6) **Komisjoni delegeeritud määrusega (EL) nr 1263/2014**[116] anti ajutist erakorralist abi Eesti, Läti ja Leedu piimatootjatele.
7) **Komisjoni delegeeritud määrusega (EL) nr 1336/2014**[117] kehtestati piima ja piimatoodete sektori ajutised erakorralised meetmed või ja lõssipulbri suhtes kehtiva riikliku sekkumise ajavahemiku ettepoole tõstmisega 2015. aastal.
8) **Komisjoni delegeeritud määrusega (EL) nr 1370/2014**[118] anti ajutist erakorralist abi Soome piimatootjatele.
9) **Komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2015/1369**[119] muudeti delegeeritud määrust (EL) nr 1031/2014, millega kehtestatakse täiendavad ajutised erakorralised toetusmeetmed teatavate puu- ja köögiviljade tootjatele.
10) **Komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2015/1549**[120] kehtestati piima ja piimatoodete sektori ajutised erakorralised meetmed või ja lõssipulbri suhtes kehtiva riikliku sekkumise ajavahemiku pikendamisega 2015. aastal ning või ja lõssipulbri suhtes kehtiva riikliku sekkumise ajavahemiku ettepoole tõstmisega 2016. aastal.
11) **Komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2015/1852**[121] avati ajutine erakorraline eraladustusabikava teatavate juustude puhul ja määrati eelnevalt kindlaks abi summa.
12) **Komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2015/1853**[122] anti loomakasvatussektori põllumajandusettevõtjatele ajutist erakorralist toetust.

---

[114] Komisjoni 4. septembri 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) nr 949/2014, millega kehtestatakse piima ja piimatoodete sektori ajutised erakorralised meetmed või ja lõssipulbri suhtes kehtiva 2014. aasta riikliku sekkumise ajavahemiku pikendamise teel (ELT L 265, 5.9.2014, lk 21).

[115] Komisjoni 29. septembri 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) nr 1031/2014, millega kehtestatakse täiendavad ajutised erakorralised toetusmeetmed teatavate puu- ja köögiviljade tootjatele (ELT L 284, 30.9.2014, lk 22).

[116] Komisjoni 26. novembri 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) nr 1263/2014, millega antakse ajutist erakorralist abi Eesti, Läti ja Leedu piimatootjatele (ELT L 341, 27.11.2014, lk 3).

[117] Komisjoni 16. detsembri 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) nr 1336/2014, millega kehtestatakse piima ja piimatoodete sektori ajutised erakorralised meetmed või ja lõssipulbri suhtes kehtiva riikliku sekkumise ajavahemiku ettepoole tõstmisega 2015. aastal (ELT L 360, 17.12.2014, lk 13).

[118] Komisjoni 19. detsembri 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) nr 1370/2014, millega antakse ajutist erakorralist abi Soome piimatootjatele (ELT L 366, 20.12.2014, lk 18).

[119] Komisjoni 7. augusti 2015. aasta delegeeritud määrus (EL) 2015/1369, millega muudetakse delegeeritud määrust (EL) nr 1031/2014, millega kehtestatakse täiendavad ajutised erakorralised toetusmeetmed teatavate puu- ja köögiviljade tootjatele (ELT L 211, 8.8.2015, lk 17).

[120] Komisjoni 17. septembri 2015. aasta delegeeritud määrus (EL) 2015/1549, millega kehtestatakse piima ja piimatoodete sektori ajutised erakorralised meetmed või ja lõssipulbri suhtes kehtiva riikliku sekkumise ajavahemiku pikendamisega 2015. aastal ning või ja lõssipulbri suhtes kehtiva riikliku sekkumise ajavahemiku ettepoole tõstmisega 2016. aastal (ELT L 242, 18.9.2015, lk 28).

[121] Komisjoni 15. oktoobri 2015. aasta delegeeritud määrus (EL) 2015/1852, millega avatakse ajutine erakorraline eraladustusabikava teatavate juustude puhul ja määratakse eelnevalt kindlaks abi summa (ELT L 271, 16.10.2015, lk 15).

[122] Komisjoni 15. oktoobri 2015. aasta delegeeritud määrus (EL) 2015/1853, millega antakse loomakasvatussektori põllumajandusettevõtjatele ajutist erakorralist toetust (ELT L 271, 16.10.2015, lk 25).

13) **Komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2016/558**[123] lubati piima- ja piimatoodete sektori ühistutel ja muud liiki tootjaühendustel sõlmida kokkuleppeid ja teha otsuseid tootmise kavandamise kohta.
14) **Komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2016/921**[124] kehtestati täiendavad ajutised erakorralised toetusmeetmed teatavate puu- ja köögiviljade tootjatele.
Seda delegeeritud õigusakti on muudetud **komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2017/376**,[125] et jaotada ümber teatatud kasutamata kogused vastavalt kõnealuse määruse artikli 2 lõikele 4.
15) **Komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2016/1614**[126] kehtestati piima- ja piimatoodete sektori ajutised erakorralised meetmed lõssipulbri suhtes kehtiva riikliku sekkumise ajavahemiku pikendamisega 2016. aastal ning lõssipulbri suhtes kehtiva riikliku sekkumise ajavahemiku ettepoole tõstmisega 2017. aastal ning tehti erand delegeeritud määrusest (EL) 2016/1238 seoses määruse (EÜ) nr 826/2008 jätkuva kohaldamisega rakendusmääruse (EL) nr 948/2014 kohase eraladustamistoetuse puhul ja määruse (EL) nr 1272/2009 kohaldamisega käesoleva määruse kohase riikliku sekkumise puhul.
16) **Komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2016/1612**[127] anti toetust piimatootmise vähendamiseks (vt ka punkti 2.3 alapunkt B).
17) **Komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2016/1613**[128] nähti ette erakorraline kohandamistoetus piimatootjatele ja muude loomakasvatussektorite põllumajandustootjatele (vt ka punkti 2.3 alapunkt B).
18) **Komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2017/286**[129] muudeti delegeeritud määrust (EL) 2016/1613 seoses maavärinas kannatada saanud Itaalia piirkondade loomakasvatajatega.
19) **Komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2017/1165**[130] kehtestati ajutised erakorralised toetusmeetmed teatavate puuviljade tootjatele.

---

123 Komisjoni 11. aprilli 2016. aasta delegeeritud määrus (EL) 2016/558, millega lubatakse piima- ja piimatoodete sektori ühistutel ja muud liiki tootjaühendustel sõlmida kokkuleppeid ja teha otsuseid tootmise kavandamise kohta (ELT L 96, 12.4.2016, lk 18).

124 Komisjoni 10. juuni 2016. aasta delegeeritud määrus (EL) nr 2016/921, millega kehtestatakse täiendavad ajutised erakorralised toetusmeetmed teatavate puu- ja köögiviljade tootjatele (ELT L 154, 11.6.2016, lk 3).

125 Komisjoni 3. märtsi 2017. aasta delegeeritud määrus (EL) 2017/376, millega muudetakse delegeeritud määrust (EL) 2016/921 seoses teatatud kasutamata koguste ümberjaotamisega vastavalt kõnealuse määruse artikli 2 lõikele 4 (ELT L 58, 4.3.2017, lk 8).

126 Komisjoni 8. septembri 2016. aasta delegeeritud määrus (EL) 2016/1614, millega kehtestatakse piima- ja piimatoodete sektori ajutised erakorralised meetmed lõssipulbri suhtes kehtiva riikliku sekkumise ajavahemiku pikendamisega 2016. aastal ning lõssipulbri suhtes kehtiva riikliku sekkumise ajavahemiku ettepoole tõstmisega 2017. aastal ning tehakse erand delegeeritud määrusest (EL) 2016/1238 seoses määruse (EÜ) nr 826/2008 jätkuva kohaldamisega rakendusmääruse (EL) nr 948/2014 kohase eraladustamistoetuse puhul ja määruse (EL) nr 1272/2009 kohaldamisega käesoleva määruse kohase riikliku sekkumise puhul (ELT L 242, 9.9.2016, lk 15).

127 Vt joonealune märkus 39.

128 Vt joonealune märkus 40.

129 Komisjoni 17. veebruari 2017. aasta delegeeritud määrus (EL) 2017/286, millega muudetakse delegeeritud määrust (EL) 2016/1613 seoses maavärinas kannatada saanud Itaalia piirkondade loomakasvatajatega (ELT L 42, 18.2.2017, lk 7).

20) **Komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2017/1533**[131] muudeti delegeeritud määrust (EL) 2017/1165 seoses ajutiste erakorraliste toetusmeetmetega virsiku- ja nektariinitootjate jaoks Kreekas, Hispaanias ja Itaalias.

Kooskõlas delegeeritud õigusakte käsitleva ühisseisukohaga[132] peeti liikmesriikide ekspertidega kõikide kõnealuste määruste üle nõu põllumajandusturgude eksperdirühmas eelkõige põllumajandustoodete ühise turukorralduse määruse kohastes küsimustes. Määrustest teavitati Euroopa Parlamenti ja nõukogu, täpsustades kiirmenetluse kasutamise korral selle menetluse kasutamise põhjused[133]. Euroopa Parlament ega nõukogu ei esitanud ühegi delegeeritud määruse kohta vastuväiteid.

20. veebruaril 2015 võttis komisjon vastu **delegeeritud määruse, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 376/2008 seoses põllumajandusliku päritoluga etüülalkoholi impordilitsentsi esitamise kohustusega ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 2336/2003**, millega kehtestati teatavad üksikasjalikud eeskirjad nõukogu määruse (EÜ) nr 670/2003 kohaldamiseks, milles sätestati põllumajandusliku päritoluga etüülalkoholi turgu käsitlevad erimeetmed.

Delegeeritud õigusaktiga tühistati põllumajandusliku päritoluga etüülalkoholi ELi importimisel impordilitsentsi esitamise kohustus, sealhulgas tagatise andmise kohustus. Sellega vabastati EL ka kohustusest koostada ja avaldada põllumajandusliku päritoluga etüülalkoholi ELi bilanssi ning liikmesriigid kohustusest avaldada igas kvartalis teavet tootmise, müügi ja varude kohta.

20. mail 2015 lükkas Euroopa Parlament delegeeritud õigusakti tagasi. Seetõttu ei ole see jõustunud.

Komisjon ei ole võtnud vastu delegeeritud õigusakte artikli 3 lõike 4, artiklite 4, 18 ja 59, artikli 75 lõike 6, artikli 76 lõike 4, artikli 77 lõike 5, artiklite 78, 79, 83, 87, 88, 132, 140, 143, 166, 186, 190 ja 202 alusel.

Artikli 3 lõikes 4 käsitletakse riisisektoriga seotud mõisteid. Komisjon ei ole seni teinud kindlaks vajadust sätestatud mõisteid muuta.

Artiklis 4 käsitletakse põllumajandustoodete puhul kasutatava ühise tollitariifistiku nomenklatuuri kohandamist. Siiani ei ole ühise tollitariifistiku nomenklatuuri muutmiseks olnud vaja määrust (EL) nr 1308/2013 muuta.

Artiklis 18 käsitletakse eraladustamistoetuse andmise tingimusi artiklis 17 loetletud toodete puhul. Piimatoodete ja muude rahastamiskõlblike loomsete saaduste puhul leidis komisjon, et eelistatav on eelnevalt mitte kehtestada tingimusi, mille alusel komisjon võib otsustada

---

[130] Komisjoni 20. aprilli 2017. aasta delegeeritud määrus (EL) 2017/1165, millega kehtestatakse ajutised erakorralised toetusmeetmed teatavate puuviljade tootjatele (ELT L 170, 1.7.2017, lk 31).

[131] Komisjoni 8. septembri 2017. aasta delegeeritud määrus (EL) 2017/1533, millega muudetakse delegeeritud määrust (EL) 2017/1165 seoses ajutiste erakorraliste toetusmeetmetega virsiku- ja nektariinitootjate jaoks Kreekas, Hispaanias ja Itaalias (ELT L 233, 9.9.2017, lk 1).

[132] Vt joonealune märkus 13.

[133] Vt joonealune märkus 109.

eraladustamistoetust anda. See võib tekitada asjaomase sektori ettevõtjates ootusi ja seeläbi mõjutada nende äriotsuseid. Komisjon on eraladustamistoetuse andmisel tõhusalt tegutsenud ja otsus seda vahendit kasutada on alati põhinenud usaldusväärsel turuanalüüsil. Üldiselt on alusaktis sätestatud kolm elementi (võrdluskünnised, kulu ja vajadus esitada kiire vastus) olnud seni piisavad eraladustamise algatamiseks, kui olukord seda nõuab.

Artiklis 59 käsitletakse humalasektoris antavat toetust. Komisjon ei ole seni teinud kindlaks vajadust humalasektorit täiendavalt reguleerida.

Artikli 75 lõikes 6 käsitletakse turustamisstandardeid muudes sektorites kui need, mis on sätestatud artikli 75 lõikes 1. Komisjon ei ole seni teinud kindlaks konkreetset vajadust artikli 75 lõikes 1 esitatud loetelu laiendada. Praegu hindab komisjon turustamisstandardite rolli üldiselt.

Artiklis 76 käsitletakse konkreetseid erandeid seoses puu- ja köögiviljasektori toodete turustamisega. Komisjon ei ole seni teinud kindlaks vajadust selliseid erandeid kehtestada.

Artikli 77 lõikes 5 käsitletakse erandeid humala sertifitseerimise kohustusest. Komisjon ei ole seni teinud kindlaks vajadust selliseid erandeid kehtestada.

Artikli 78 lõigetes 2 ja 4 käsitletakse VII lisas sätestatud mõistete ja müüginimetuste muutmist, nendest erandite tegemist või nendest vabastamist ning nende täpsustamist ja kohaldamist. Komisjon ei ole seni teinud kindlaks vajadust VII lisa tarbijate muutuva nõudluse, tehnilise arengu või tootearenduse vajaduse põhjal muuta või täiendada. Peale selle ei ole liikmesriigid teatanud, et esineks probleeme seoses VII lisas sätestatud mõistetest ja müüginimetustest õigesti aru saamisega.

Artikli 78 lõikes 5 käsitletakse eeskirju selle loomaliigi märkimise kohta, kellelt piimatoodetes sisalduv piim pärineb. Praegu nõutakse VII lisaga, et piima puhul tuleb ära märkida, milliselt loomaliigilt see on saadud, kui tegemist ei ole lehmapiimaga. Komisjon ei ole seni teinud kindlaks vajadust laiendada selliseid eeskirju muudele piimatoodetele.

Artiklis 79 käsitletakse turustamisstandarditega seotud lubatud hälvet. Oliiviõli, puu- ja köögivilja ning veini puhul sisalduvad piirangud standardites, mis seega juba hõlmavad põhimõtet, et analüüsimeetodid on mitmesuguste parameetrite kohta kehtestatud piirides ebakindlad. Tulemuste esitamise meetodites ei ole seepärast vaja lubatud hälvet kasutada. Üldiselt ei ole eeskirjad lubatud hälbe kohta sektorite puhul vajalikuks osutunud, sest isegi selliste lubatud hälvet käsitlevate eeskirjade puudumise korral ei esine põhjendamatuid raskusi.

Artiklis 83 käsitletakse teatavate toodete ja sektorite siseriiklikke eeskirju. Komisjon ei teinud kindlaks vajadust kehtestada selles valdkonnas täiendavaid eeskirju.

Artiklites 87 ja 88 käsitletakse eeskirju uute vabatahtlike märgete kohta. Praegu puuduvad vabatahtlikud märked piimatoodete kohta, kuid linnuliha ja munade kohta on määratletud mitu konkreetset vabatahtlikku märget, nagu on sätestatud artiklis 85. Komisjon ei teinud kindlaks vajadust reserveerida tarbijate ootuste, teaduse ja tehnika arengu, turu olukorra või turustamisstandardite ja rahvusvaheliste standardite arengu põhjal täiendavaid vabatahtlikke märkeid.

Artiklis 132 käsitletakse ostutingimusi ja tarnelepinguid suhkrusektoris. XI lisas on osutatud ainult üleminekuperioodile, mis kestab kuni turustusaasta 2016/2017 lõpuni. Aastatel 2013–2017 ei ole olnud vajadust seda muuta.

Artiklis 140 käsitletakse tööstusliku suhkru, tööstusliku isoglükoosi või tööstusliku siirupi kasutamist. Aastatel 2013–2017 ei ole olnud vajadust tööstusliku suhkru kasutamise tingimusi muuta.

Artiklis 143 käsitletakse meetmeid suhkrusektoris. Kuni turustusaasta 2016/2017 lõpuni ei olnud vajadust neid eeskirju muuta.

Artiklis 166 käsitletakse meetmeid pakkumise kohandamiseks turu nõuetele. Sidusrühmad ei ole selliseid eeskirju taotlenud.

Artiklis 186 käsitletakse eeskirju põllumajandustoodete impordi tariifikvootide kohta. Seda õigust ei ole veel kasutatud, kuid komisjoni talitustel on pooleli põllumajandusega seotud tariifikvootide uut litsentsidel põhinevat haldussüsteemi käsitleva delegeeritud määruse eelnõu koostamine.

Artiklis 190 käsitletakse humalatoodete vastavustunnistusi ja märgistamist. Komisjon ei ole seni teinud kindlaks vajadust selliste uute eeskirjade järele.

Artiklis 202 käsitletakse eksporditoetusi. 2015. aastal Nairobis toimunud WTO ministrite konverentsi kontekstis nõustus EL tühistama põllumajanduse eksporditoetused ja seega ei ole seda õigust kasutatud.

4.4. Järeldused

Komisjon on kasutanud oma delegeeritud õigusi nõuetekohaselt. Välja arvatud artikliga 202 antud volitused, ei saa komisjon välistada, et komisjonile antud õigusi võib tulevikus vaja minna.

Komisjon otsustas esitada käesoleva aruande mõned kuud enne aruande punktides 1.2, 2.2, 3.2 ja 3.4 nimetatud lõplikku õigusaktides ette nähtud tähtaega, sest see võimaldab Euroopa Parlamendil ja nõukogul saada üldine ülevaade neljas peamises ühist põllumajanduspoliitikat käsitlevas määruses sisalduvate õiguste kasutamisest seoses delegeeritud õigusaktidega, kui kaasseadusandjad arutavad komisjoni ettepanekuid põllumajanduspoliitika kohta pärast 2020. aastat[134].

Komisjon palub Euroopa Parlamendil ja nõukogul võtta käesolev aruanne teadmiseks.

[134] Ettepanek: EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS, millega kehtestatakse eeskirjad, kuidas toetada liikmesriikide koostatavaid Euroopa Põllumajanduse Tagatisfondist (EAGF) ja Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist (EAFRD) rahastatavaid ühise põllumajanduspoliitika strateegiakavu (ÜPP strateegiakavad), ning millega tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrused (EL) nr 1305/2013 ja (EL) nr 1307/2013 (COM/2018/392 final – 2018/0216 (COD)). Ettepanek: EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS ühise põllumajanduspoliitika rahastamise, haldamise ja seire kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EL) nr 1306/2013 (COM/2018/393 final – 2018/0217 (COD)). Ettepanek: EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS, millega muudetakse määrust (EL) nr 1308/2013, millega kehtestatakse põllumajandustoodete ühine turukorraldus, määrust (EL) nr 1151/2012 põllumajandustoodete ja toidu kvaliteedikavade kohta, määrust (EL) nr 251/2014 aromatiseeritud veinitoodete määratlemise, kirjeldamise, esitlemise, märgistamise ja geograafiliste tähiste kaitse kohta, määrust (EL) nr 228/2013, millega kehtestatakse põllumajanduse erimeetmed liidu äärepoolseimate piirkondade jaoks, ning määrust (EL) nr 229/2013, millega kehtestatakse põllumajanduse erimeetmed Egeuse mere väikesaarte jaoks (COM/2018/394 final/2).